Ludas Matyi

XIII. évfolyam 23. szám. 1957. július 25.

VIGYÁZZ
CIPŐ
MAGÁN LAKÁS
K

VAN ITT PÉNZ BŐVEN!

— Mi az? Felépül az új Nemzeti Színház?
— Dehogy, kérem. Renoválunk egy régi cukrászdát…

Ára: 1 forint Kaján Tibor rajza

Most kötik az állatszerződéseket

Várnai György rajza

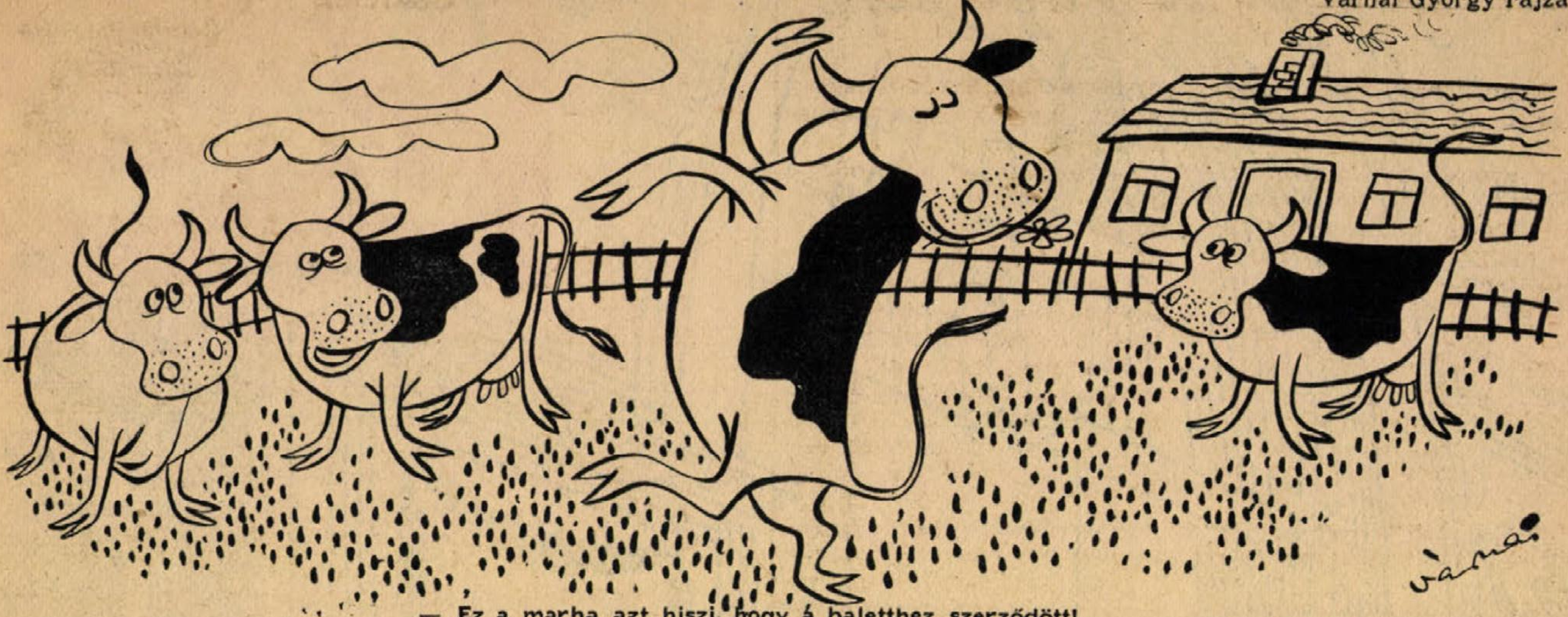

— Ez a marha azt hiszi, hogy a balletthez szerződött!

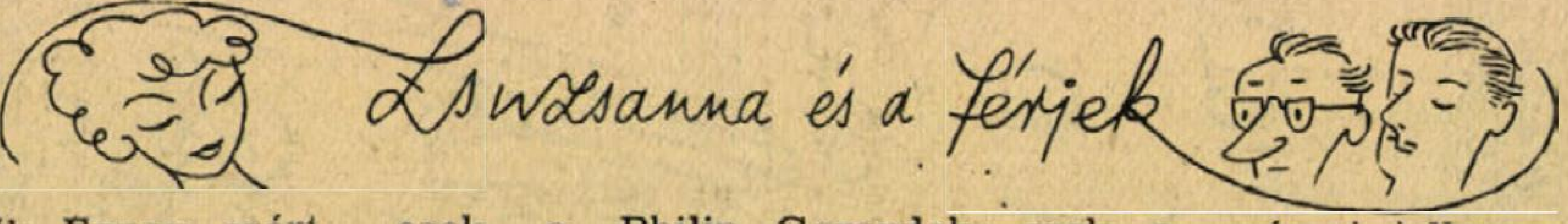

Zsuzsanna és a férjek

Zsuzsanna határozottan csinos nő volt, nemcsak az ellenségei, de még a barátai is elismerték. Eppen ezért a meglepetés erejével hatott, amikor bemutatta a vőlegényét, Károlyt. Az a fajta ember volt, akit így dicsér az ember hozzátartozóinak: látszik rajta, hogy értékes, tartalmas fiatalember és nem afféle felelőtlen nőcsábász. Vagyis: rendkívül ronda volt szegényke, alacsony, jelentéktelen, viszont rosszul is öltözködött.

Zsuzsa barátnőm, látva alig palástolható megdöbbenésemet, így szólt:

— Mondd, nincs elég izgalma az embernek az életben? Legalább a házasélete legyen nyugodt. Az ilyen férfi, mint az én Károlykám, megbecsüli a feleségét, felnéz rá, hálás neki, még a helyét is megfújja, ahova ül és még gondolatban sem jut eszébe más nő. Meg aztán attól sem kell félni, hogy szemet vetnek rá...

Elismertem és méltányoltam barátnőm bölcsességét, amely szerint a jó házasság alapja: a férfi legalább egy fokkal legyen csúnyább az ördögnél.

Ezek után nagyon elcsodálkoztam, amikor megtudtam, hogy Zsuzsa elvált a férjétől. Mi történhetett? Csak nem szépült meg Károly? Legközelebbi találkozásunkkor Zsuzsa megadta a magyarázatot:

— Tévedtem. Méghozzá alapvetően. Minden nőt óvok attól, hogy csúnya, kicsi férfit válasszon élettársául. Az ilyen ember állandóan bizonyítani akarja, még önmaga előtt is, hogy előnytelen külseje ellenére hatással van a nőkre, éppen ezért hiányzó külértékeit rámenősséggel, figyelmességgel, észtveszejtő kedvességgel pótolja. Az eredmény, sajnos, nem marad el. Ez a gazember is fűvel-fával, pontosabban fűnével, fánéval megcsalt. Hidd el, ezek a férfiak veszélyesek, ezek a valódi Don Juanok, ezek a girhes férfiak, ezektől kell óvnia minden jóérzésű anyának serdülő leánykáját!

Zsuzsa nemsokára ismét férjhez ment, ezúttal egy jóképű fiatalemberhez. Csak helyeselni tudtam, amikor elmagyarázta:

— Tudod, rájöttem, hogy ezek az igaziak, ezek a magas, szép, fiúk, ezek a Philip Gerardok, ezek a Tarzanok. Ezek úgyis tudják, hogy csak a kisujjukat kell kinyújtaniok és a nők máris az uszályukba kerülnek. Ezeknek nem kell bizonyíték, hogy ők hódítók. Hidd el, az igazán nyugodt, kiegyensúlyozott házasság alapja a férj férfias, daliás szépsége!

Elhittem. Zsuzsa olyan meggyőzően érvelt, hogy lehetetlen volt nem elhinni.

Félek azonban, hogy a történet a továbbiak folyamán kezd egy kissé egyhangúvá válni, ennek ellenére mégis ragaszkodni kívánok a történelmi igazsághoz. Épp ezért el kell mondanom, hogy Zsuzsa ettől a vonzó küllemű férjétől is elvált. Az ok, mint ahogy később közölte:

— Nem lehet kibírni az ilyen jóképű fiú mellett. A nők körülzsongják, mint méhek a virágot, mint Putifárné Józsefet. Izig-vérig római jellem legyen az, aki ennyi kísértésnek ellent tud állni! De, sajnos, a régi rómaiakkal a régi római jellem is kihalt... Mindenesetre Gézából teljesen kiveszett ez a római jellem... Nem tudott ellentállni. Hiába mondotta nekem utólag, hogy ellentállt. De ki nem állítja utólag ezt?!

Vannak kitartó, szívós emberek, akiket a kezdeti kudarcok nem kedvetlenítenek el, Zsuzsanna is ezek közé tartozott. Harmadszor is férjhez ment. Rendkívül kíváncsi voltam, milyen lesz a legújabb férje és vajon most milyen elmélet alapján választotta meg a párját. Miután hazatértek a nászútról, Zsuzsa elhozta hozzám bemutatni a férjét. Lelkileg mindenre felkészültem, csak arra nem, ami fogadott. Barátnőm egy igen kellemes, nagyon csinos fiatalembert mutatott be, aki tán még philipgerardibb és tarzanibb volt, mint a második férj.

— Nézd — magyarázta kissé zavartan —, úgyis mindegy... Akkor már inkább ilyen legyen...

Kertész Magda

Egymást figyelik

Szűr-Szabó József rajza

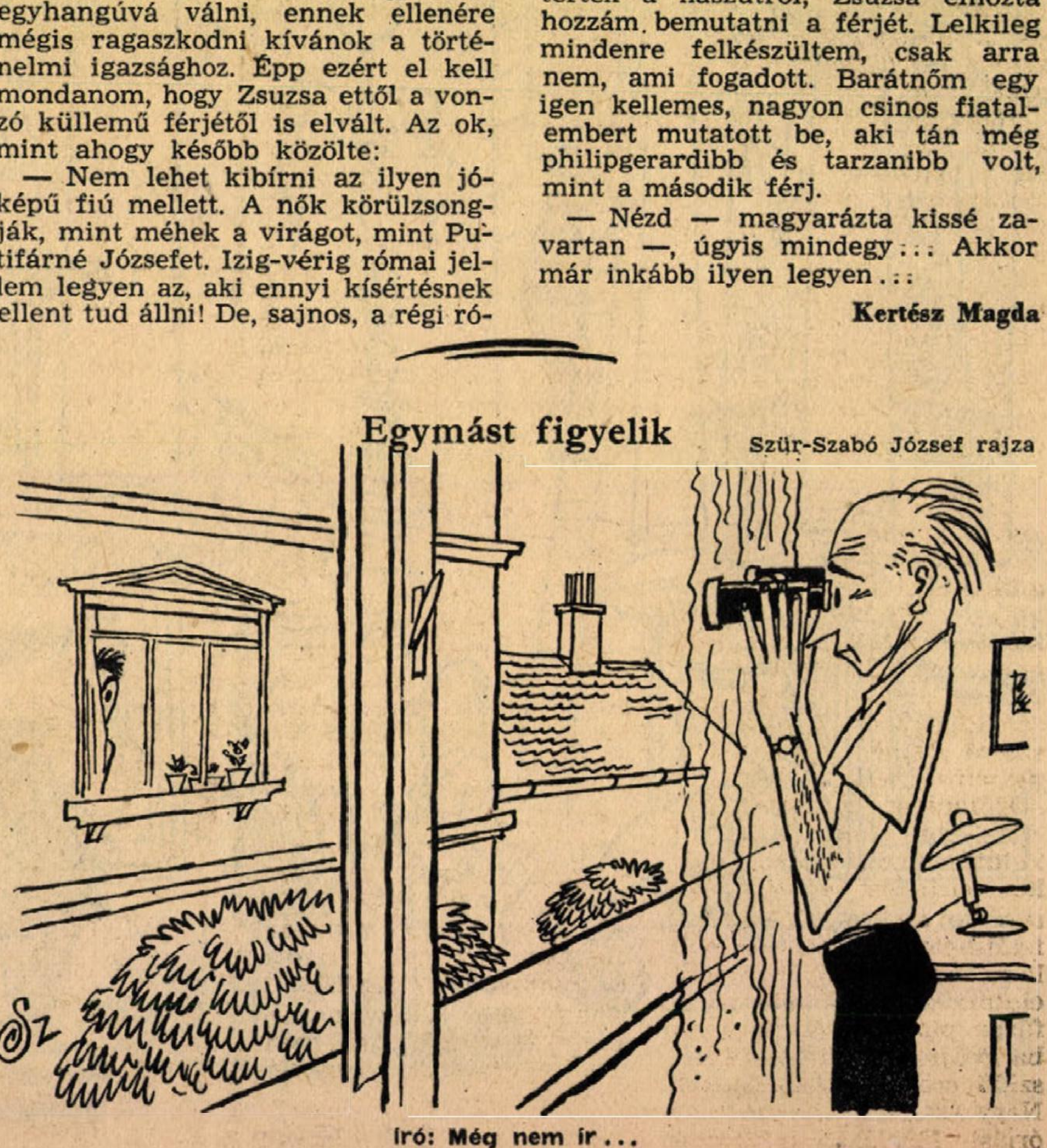

Iró: Még nem ír ...

Honleány a viharban

Fekete haja volt, simára fésült és hátul a tarkója fölött kontyba csavart. Aztán eljutott a Maximka frizuráig. Akkor kezdődött a karrierje. „Érdekes asszony — mondták róla kollégái —, mindenki az övé, akitől valami függ és ő mindenkié, csak azé nem, akitől nem függ semmi.” Erről mindenki tudott körülötte, csak éppen ő nem tudta, hogy erről mindenki tud, mert ilyesmit nem szokás az érdekelteknek visszamondani. Hiába: úri társadalom vagyunk még mindig...

Még a barátai sem híresztelték róla, hogy spártai jellem, bár ő mindent megtett, hogy annak lássák. Ha kellett sírt, ha kellett nevetett, toporzékolt és lágyan pihegett, védett és vádolt, harcos volt és békés, szerény és szemtelen, ahogy éppen dukált. Hízelgett elölről és döfött hátulról. Így fúrta magát előbbre két könyökével, meg minden mással, fiatalon és reménydúsan, fel egészen a Művészeti Díj III. fokozatáig.

Hivatásához stílszerűen Piktor Malvinnak hívták, de kollégái röviden csak másnak nevezték. Nem ártott neki. Szépen haladt a Parnasszus felé, ami nem csoda, hiszen a főosztályvezető a minisztériumban esküdött rá, ő meg esküdött a főosztályvezetőre. És micsoda szenvedély fűtötte!... Ha a marxizmusról hallott, könnyezett a meghatottságtól, ha beszélt róla, elolvadt a gyöngédségtől.

— Istenem, elértem életem nagy álmát... — lihegte egyszer kollégái előtt és csak dadogva, egy pohár jégbehűtött ásványvíz lehörpintése után, reszkető szavakkal tudta befejezni a mondatot:

— ... képzeljétek, szemináriumvezető lettem!...

A megilletődésnek ebben a mámoros pillanatában ráborult a csodálkozó Regős kollégára és nagy boldogságának még nagyobb könnyüivel áztatta a válltöméset. Regős nem borult vissza rá, de nem is szólt ellene sem ő, sem más, amikor a Különleges Könyvek Kiadója pont Piktor Malvint küldte Stockholmba, hogy hű portrékat készítsen a svéd lovasokról. Itt szerzett felejthetetlen élményei arra késztették, hogy sürgősen elutazzék Moszkvába is, és fürge plajbászával albumába gyűjtse az olimpiára készülő szovjet gyalogosokat. Nagy sikerrel járt: még egy óriási Frigidert is hozott magának Moszkvából és sok rajzot, köztük Kuc derűs portréját.

— Nézzétek — szólt büszkén —, minden szeretetem benne van, hiszen a szívemmel rajzoltam.

Közelgett a melbournei olimpia napja. A mi sötétbőrű Piktor Malvinkánk a Különleges Könyvek Kiadója megbízásából ismét repülőre ült, hogy rövidesen kétszáz olimpikon portréjával gazdagabban térjen haza Melbourneből. Album készül ebből, díszes bőrkötésben: fontokért és dollárokért kapkodják el majd a naiv nyugatiak. Ez volt a horog, amire a Kiadó ráharapott. Piktor Malvin pedig jól tartotta a horgászzsinórt és elindult hivatalos megbízásból az olimpiára, pedig akkor már november egyet jelzett a naptár. Meg is járta Melbournet, sőt volt benne annyi gondosság, hogy állami pénzen visszahozatta magát Milánóig. Onnan egy fél fordulattal és egy frissen szerzett ifjúval, akinek portréján módfelett szerette magát gyakorolni, Londonba távozott. Éppen csak annyi ideje volt, hogy Milánóban megmutassa Kucról készített új rajzát egy hazafelé tartó kollégának.

— Minden gyűlöletem benne van — harsogta és nyilván többet is mondott volna, ha a kolléga nem juttatja eszébe, hogy nemrég még egészen más véleménye volt Kucról és miegyéb...

Hogy mindezek után Piktor Malvin honleányi és hitvesi hűségét ne lehessen kétségbe vonni, ifjú férjét és kisfiát egyidejűleg diszszidáltatta Budapestről — persze New Yorkba, nehogy véletlenül valami is zavarja az ő londoni nyugalmát. Azóta ugyan a derék férjet visszaküldték, ahonnan jött, illetve Bécsbe és a nagy utazgatásban elkallódott kisfiú is megkerült, de sok víz lefolyt a Themzén, amíg a férj Londonba jutott. Mire elkövetkezett a heppiend és a sors különös, de érthető pajzánsága összehozta a házaspárt, akkor már lebonyolódott minden... Még az is — mint mesélik —, hogy Piktor Malvin a pesti Kiadónak egyszer már eladott anyagát, mégegyszer eladta Londonban. Így legalább a Különleges Könyvek Kiadója és a derék férj nem tehet egymásnak szemrehányást.

Földes György

Csalétek

Pusztai Pál rajza

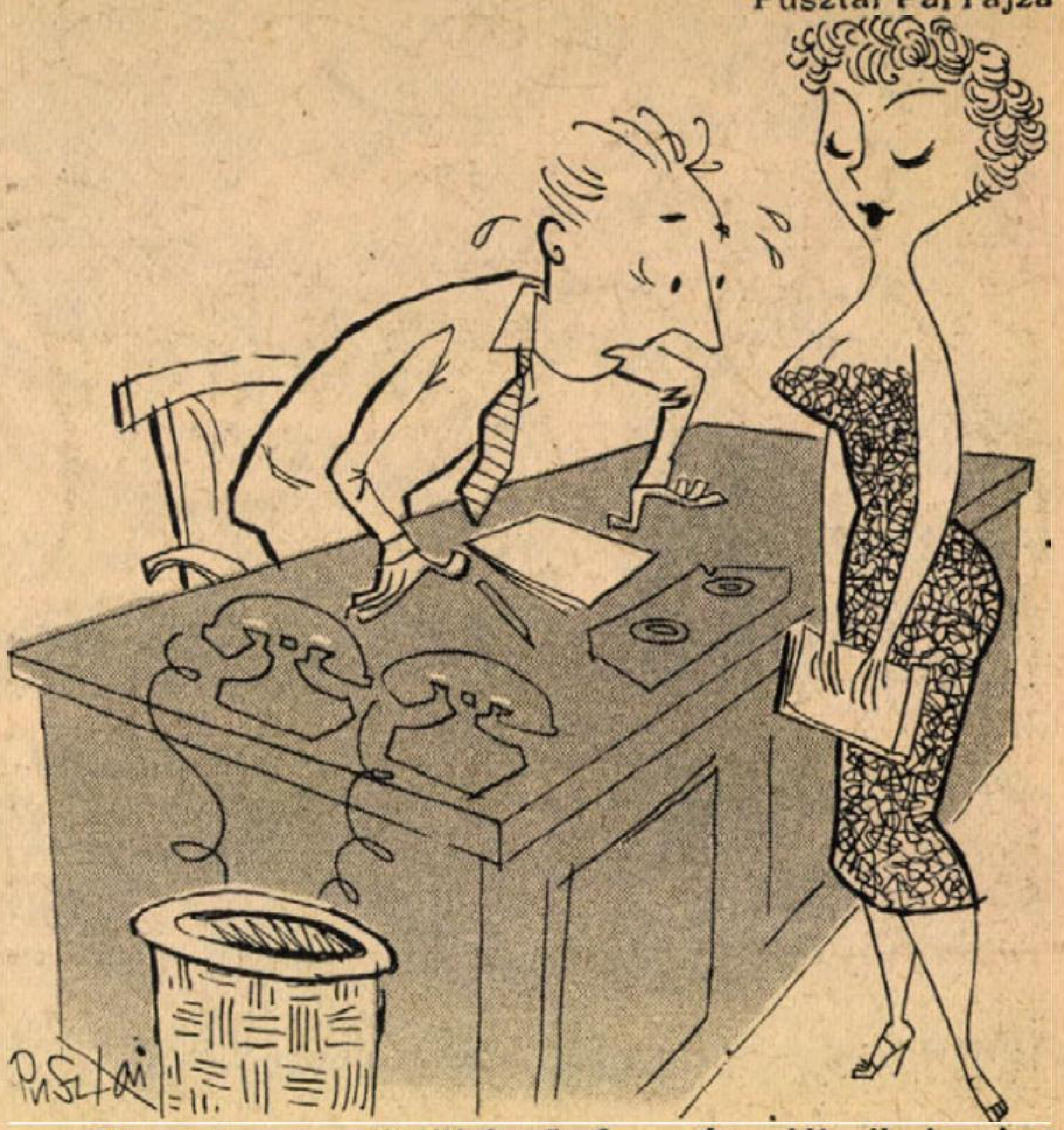

— Maga lesz az új titkárnőm?... Úgy látszik le akarnak buktatni.

Szabadtéri színpad

Sándor Károly rajza

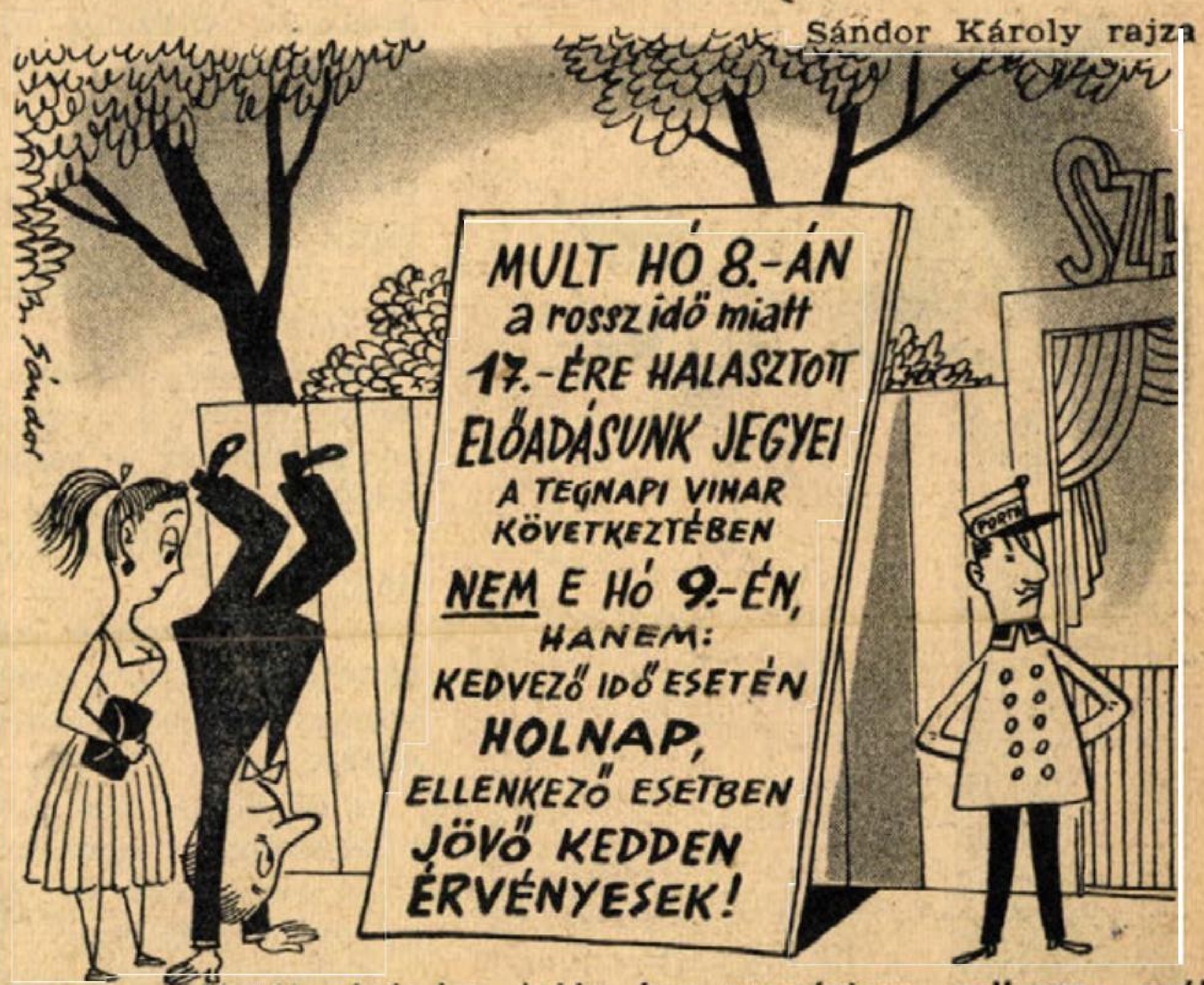

— Várjál, drágám, talán így megértem, mikorra szól a jegyünk...

Fehér nő és néger férfi szerelméről készül film Amerikában

Szegő Gizi rajza

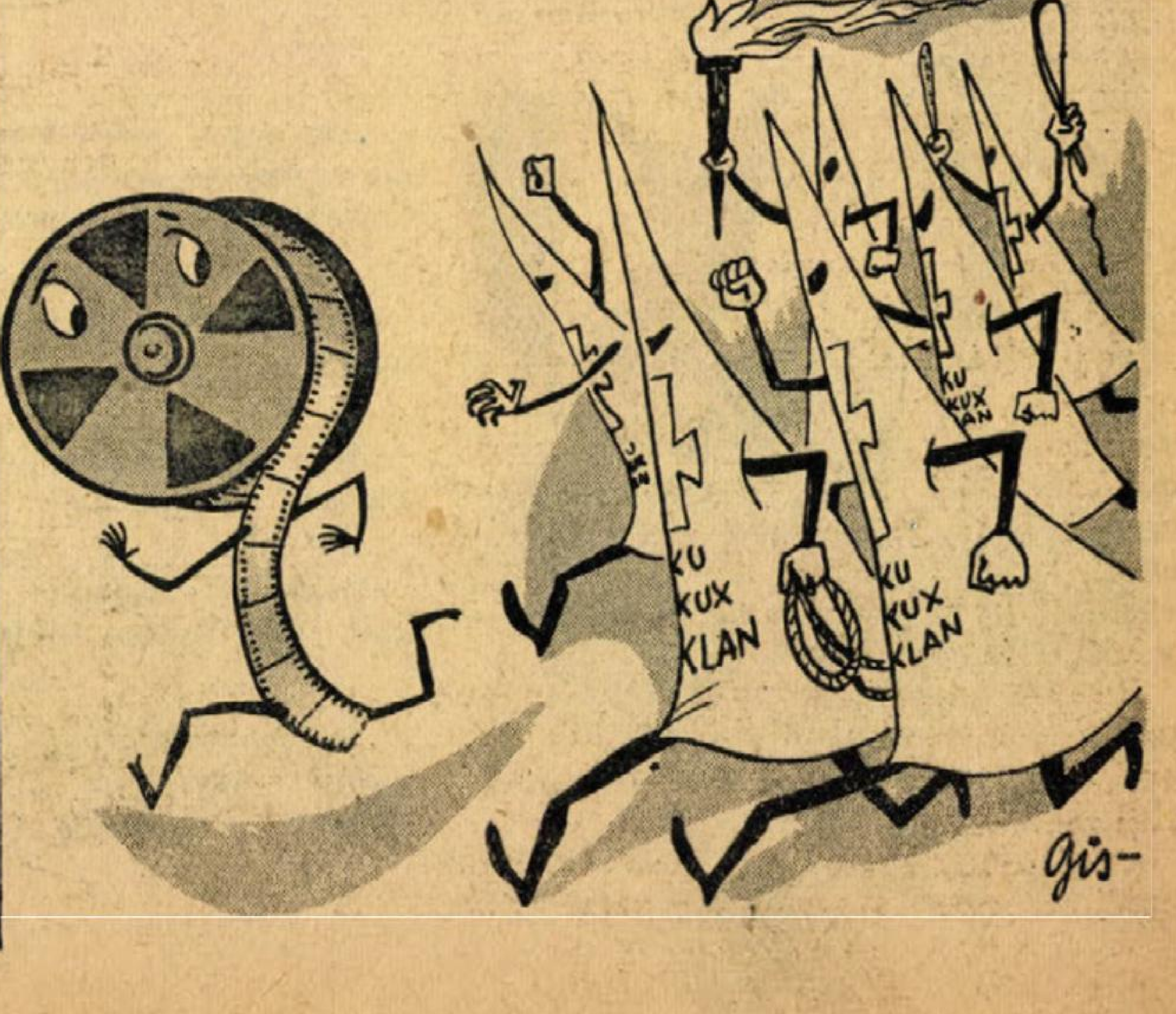

Honvágy

Gerő Sándor rajza

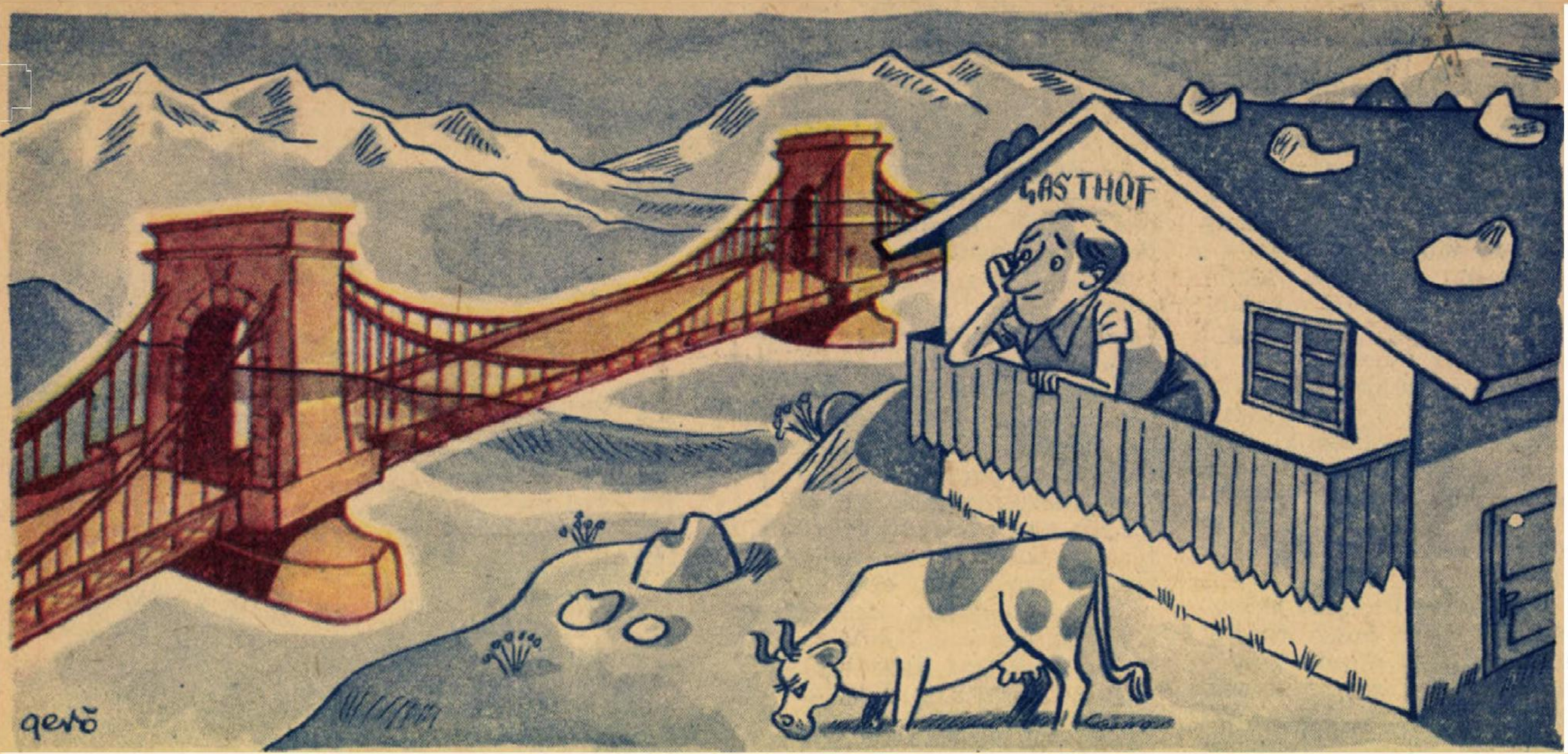

Opportunista róka

Vasvári Anna rajza

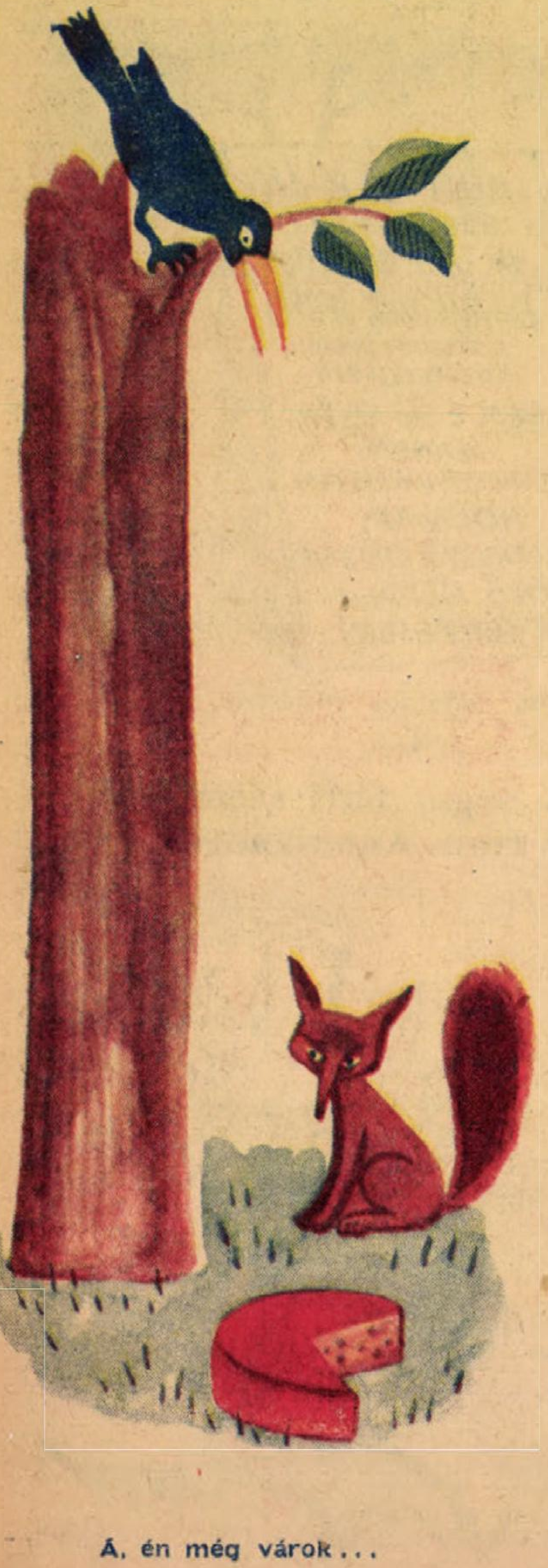

Á, én még várok ...

Frissen vasalt nyári ruha

Sokszor megénekelték: autóbuszon alig akadnak udvarias utasok. Éppen ezért általános csodálkozás és tisztelet fogadta azt a fiatalembert, aki az 1-es autóbuszon villámgyorsan felugrott, amikor a Gellért téren felszállt és melléje állt egy fiatal hölgy.

— Tessék parancsolni, — mondotta illedelmesen.

Sokan azt hitték, megártott neki a meleg és ezt a gyanút csak némiképpen enyhítette az a tény, hogy a fiatal nő feltűnő csinosságnak örvendett.

Az ifjú kedves figyelmére nem mozdult.

— Parancsoljon, átadom a helyet, — ismételte a fiatal ember most már lángvörösen, mert mindenki a jelenetet nézte.

A nő ekkor sem mozdult, de királynői hűvösséggel megszólalt:

— Nem ülök le. Nem akarom összegyűrni a ruhámat...

A fiatal ember szégyenkezve visszaült és bizonyára megfogadta, soha senkinek nem ajánlja fel a helyét. A csinos nő pedig libegve leszállt az Operaháznál. Mindenki részvéttel nézett utána. Állva fogja végignézni a Bolygó hollandit?

(s)

MINdeNfÉLe

Aki szeret sokat beszélni és azt akarja, hogy meg is hallgassák, az államfő vagy vízvezetékszerelő legyen.

*

A nyilvános jócselekedet szemérmetlenség.

*

Nemcsak haszonleső, hanem hálaleső emberek is vannak.

*

Legalább felvágom a könyveimet, ha már nem tudom elolvasni őket.

*

A „goromba ember" kifejezés önellentmondó, akár csak az „udvarias cápa" vagy a „humanista vipera".

F. L.

Leleplezés

Kallus László rajza

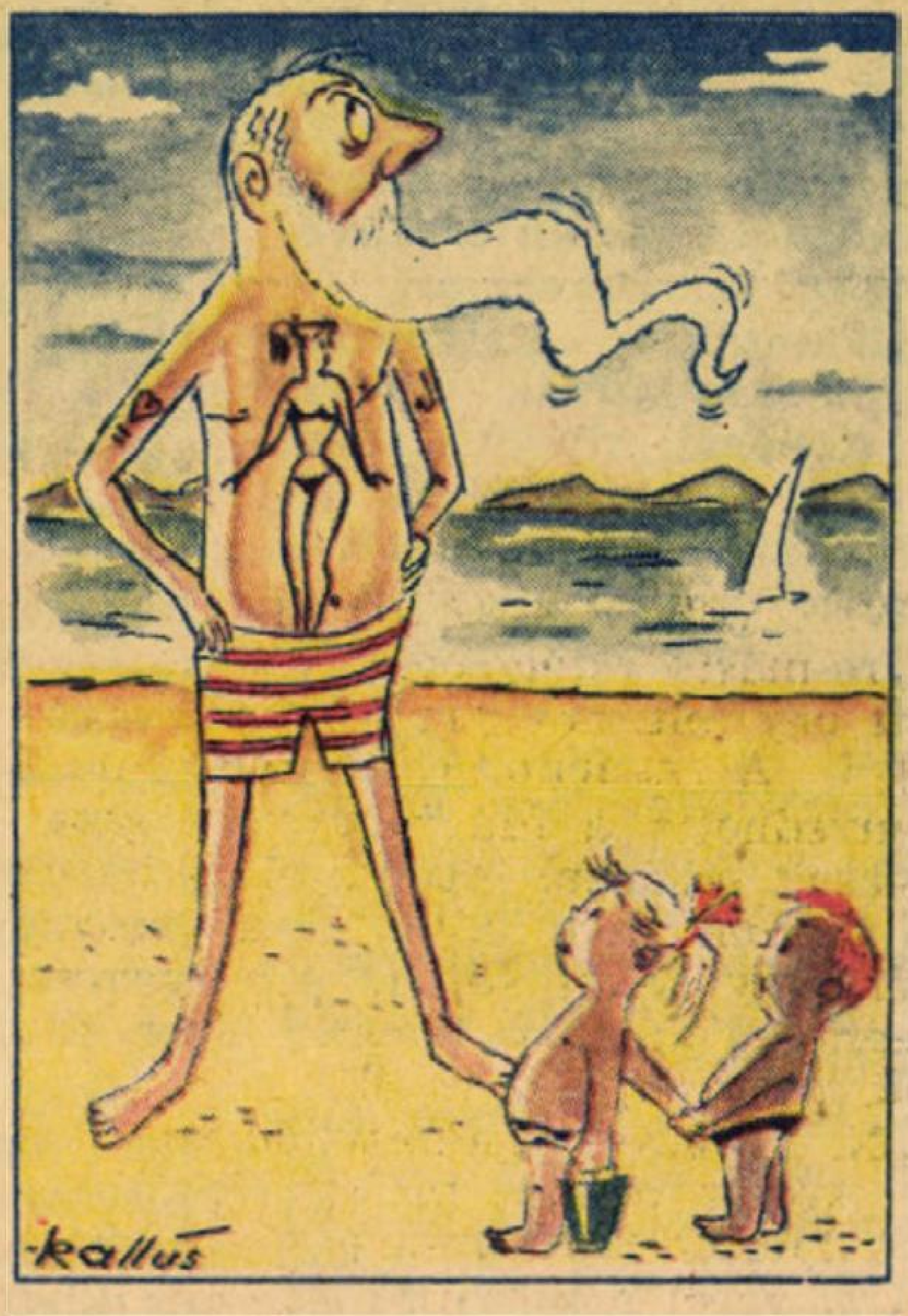

— Látod, Andriska, ezért hord szakállt...

Udvarias strandszakács

Schwott Lajos rajza

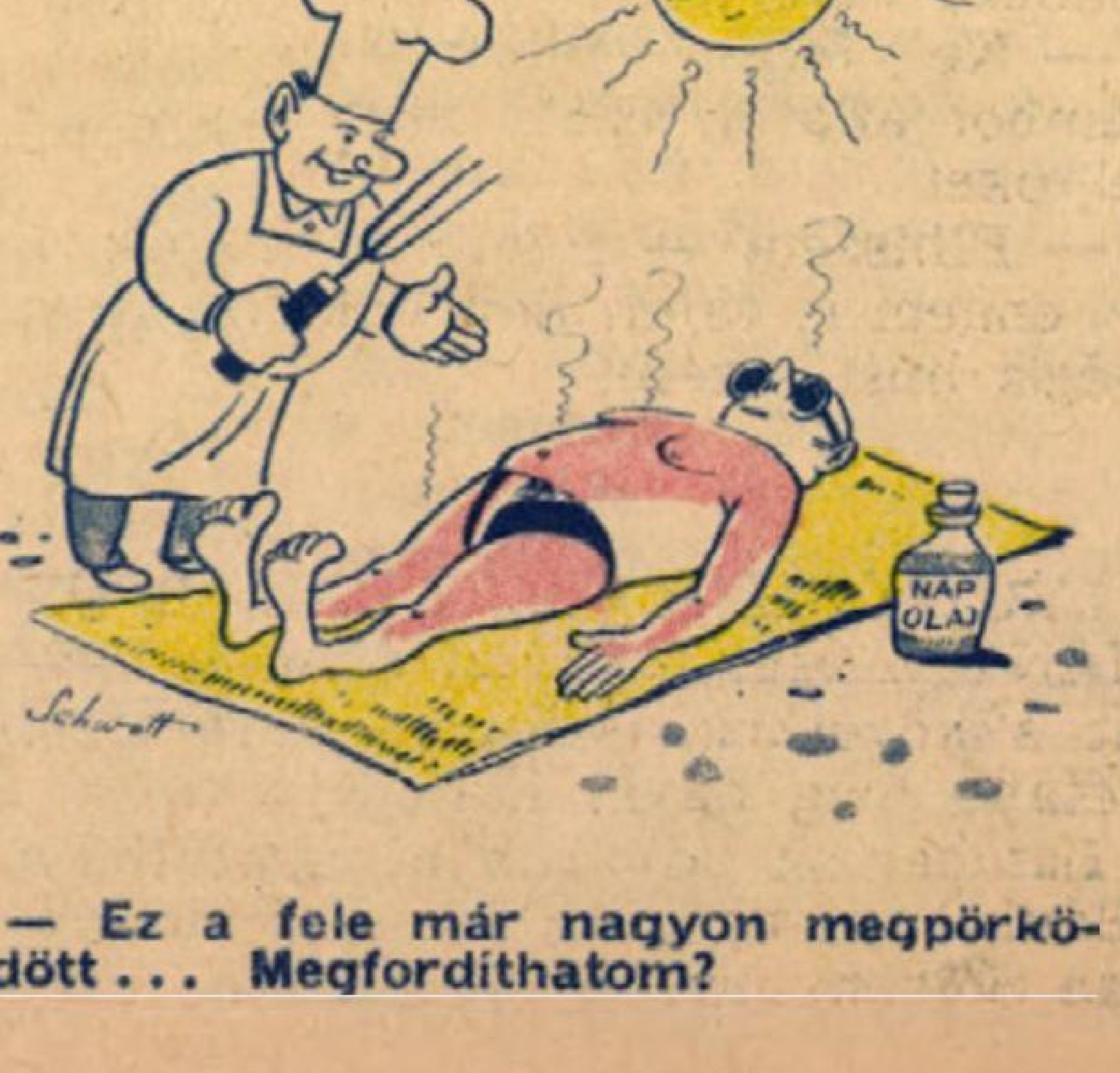

— Ez a fele már nagyon megpörkölődött... Megfordíthatom?

Ha az Állatkert utánozná a vendéglátóipart

Szűr-Szabó József rajza

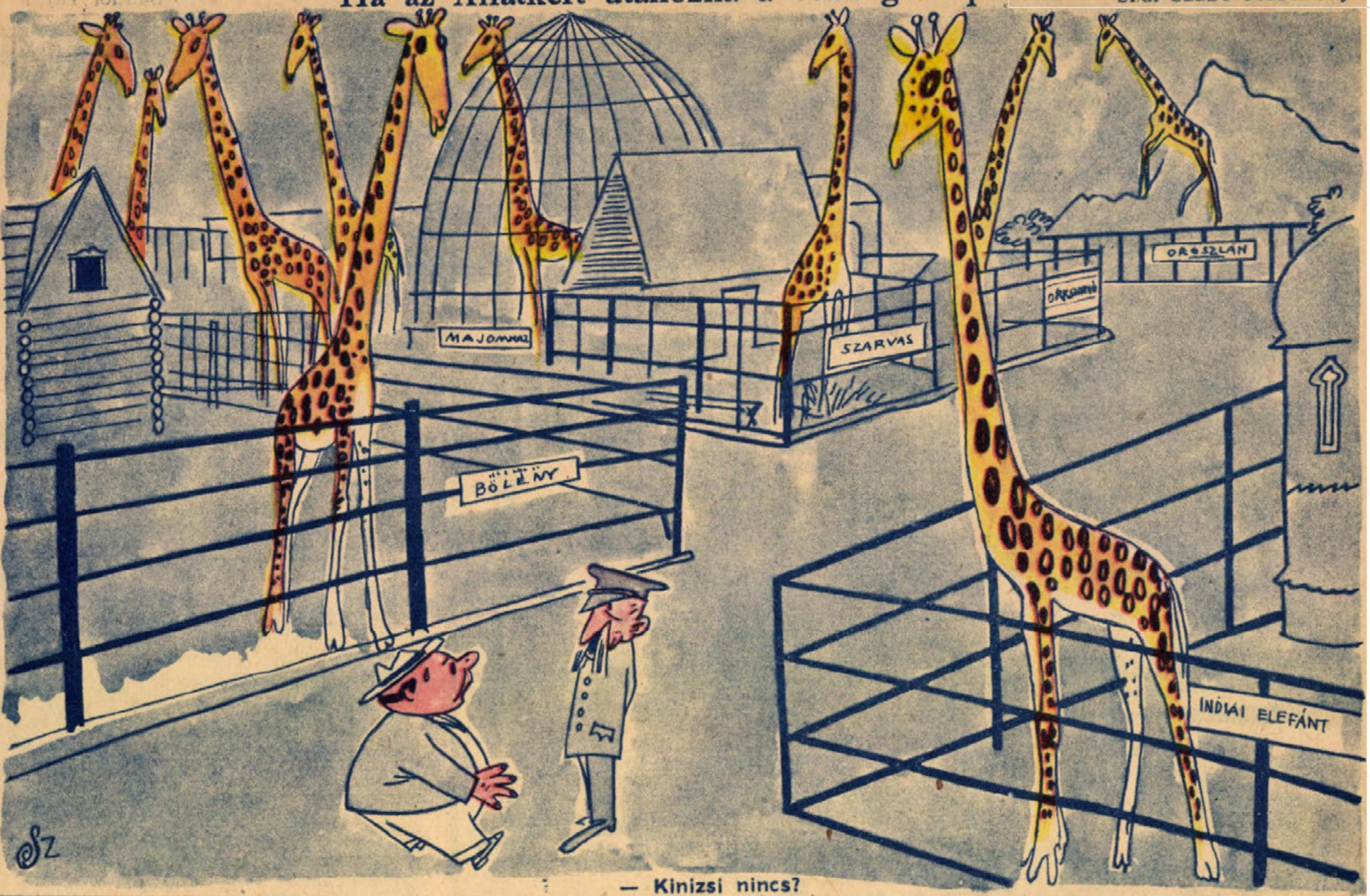

— Kinizsi nincs?

A humor könyvéből

WAGNER RICHARD egy időben egyre-másra estély-meghívásokat kapott egy feltűnni vágyó porosz bárónétól. A zeneköltő azonban nem szenvedhette a hiú hölgyet, s meghívásait sohasem fogadta el. A báróné viszont nem adta fel a harcot, ezért egy sokat sejtető szövegezésű meghívót küldött Wagner Richardnak, amelyen csak ez állt:

„X. Y. báróné csütörtökön 4 és 7
között otthon tartózkodik."

A Mester már unta a meghívásokat és ezzel a hátlapra írt szöveggel küldte vissza a meghívót:

„Wagner Richard szintén."

*

FRANCOISE ROSAY, francia színésznő egy alkalommal artista-filmben szerepelt. Idomított tigrisekkel és oroszlánokkal kellett mutatványokat produkálnia. Rettentően félt a fogcsattogtató fenevadaktól, de a rendező bátorította:

— Ne féljen tőlük, asszonyom. Jámbor állatok ezek, tejen neveltük fel őket...

— Elhiszem — felelte a művésznő —, engem is tejen neveltek föl, most mégis húst eszem.

*

LEGIDŐSEBB LATABÁR KÁLMÁNT, a régi Nemzeti Színház tagját a következő színpadi ugratással tréfálta meg egyik kollegája:

Latabár az udvarnokot játszotta a „Bánk bán"-ban. Az ötödik felvonásban Sólyom mester — a szerep szerint — egy pergamen-tekercset nyújtott át neki, s ezt fel kellett olvasnia. Színpadokon általában az a szokás, hogy a felolvasható szövegeket a színész sohasem tanulja meg. Csakhogy Sólyom (bizonyos Körösmezei nevű színész) ezúttal egy üres tekercset nyújtott át Latabár udvarnoknak. Ez meghökkenve látta, hogy a szöveg hiányzik róla, de nem vesztette el a lélekjelenlétét és a következő szavakkal adta vissza a tekercset:

— Nem látok én most olvasni a könnyeimtől, olvasd csak fel te azt az írást, fiam!

*

TOMPA MIHÁLY „A gólyához" című verse miatt a Bach-korszak idején néhány hétig katonai börtönben ült. Szabadlábra helyezésekor tört magyar-német nyelven ezt mondta neki a hadbíró:

— Most az egyszer még pardon magának. De nekem több gólyát nem csinálni!

A Balaton partján

Várnai György rajza

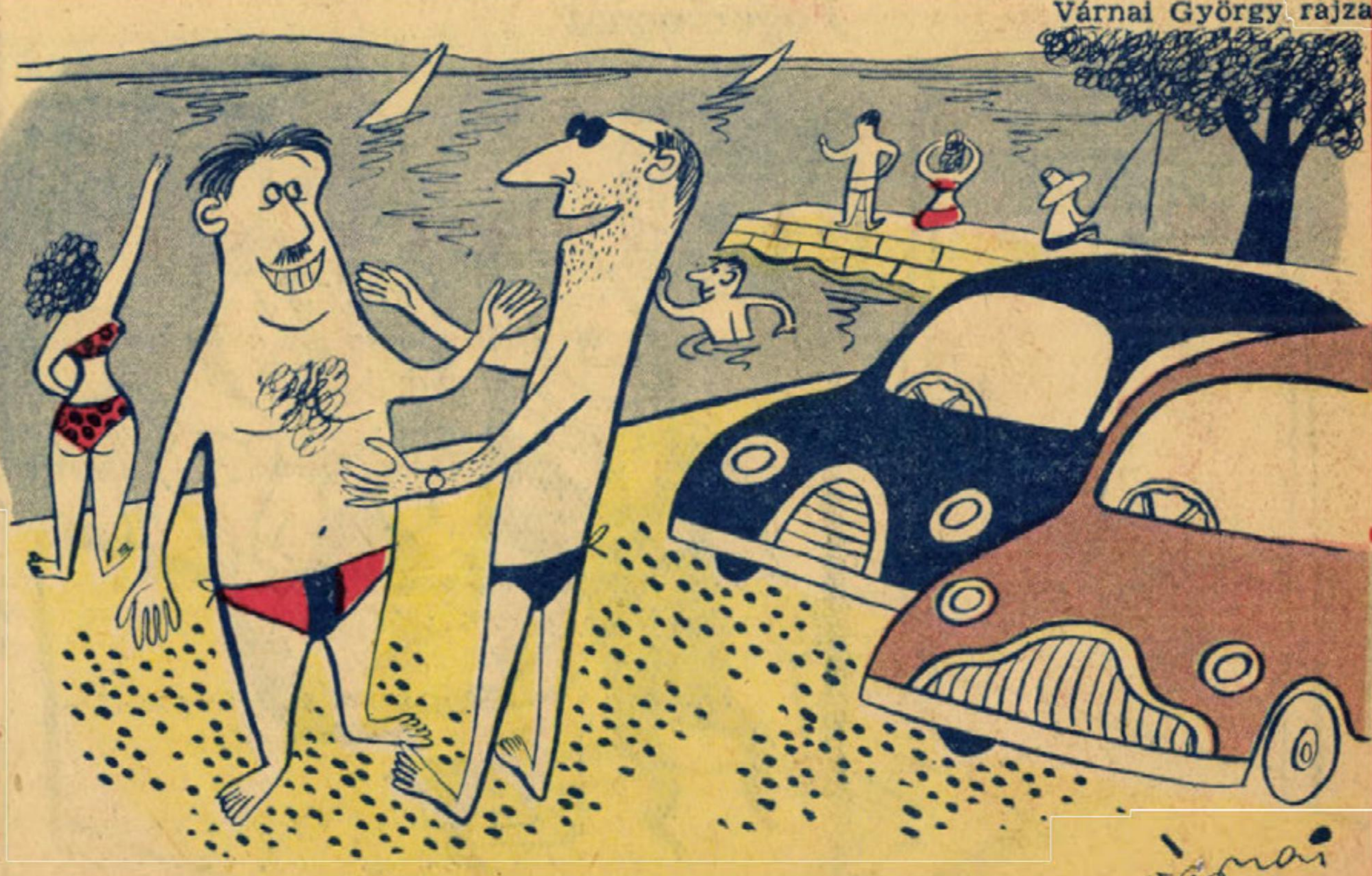

— Szervusz, öregem, mit csinálsz itt?
— A szegedi fiókot ellenőrzöm. És te?
— Én a nyiregyházit!

Sándor Károly:

VÍZTAKARÉKOSSÁGI TIPPEK

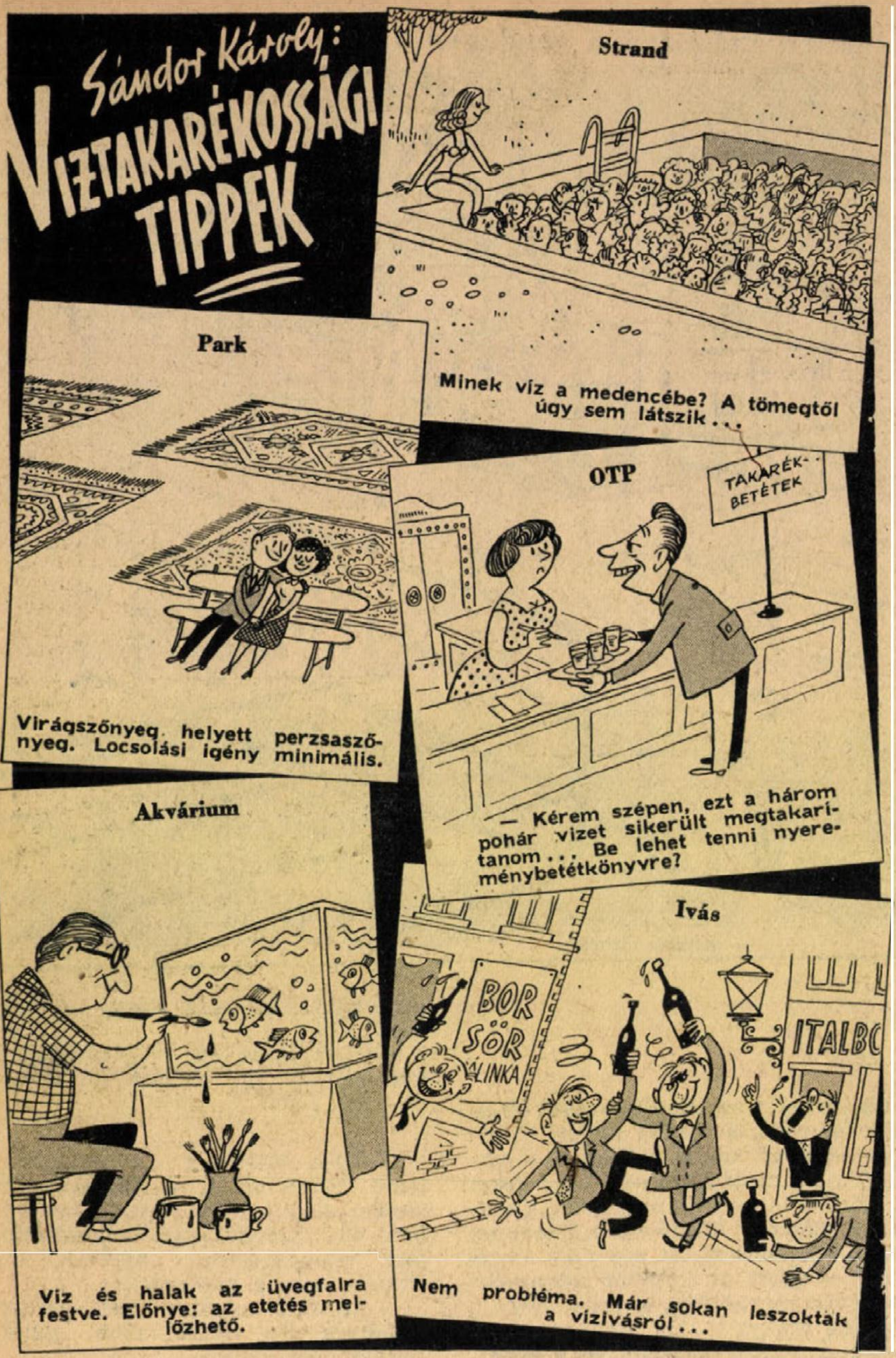

Strand

Minek víz a medencébe? A tömegtől úgy sem látszik . . .

Park

Virágszőnyeg helyett perzsaszőnyeg. Locsolási igény minimális.

OTP

— Kérem szépen, ezt a három pohár vizet sikerült megtakarítanom . . . Be lehet tenni nyereménybetétkönyvre?

Akvárium

Víz és halak az üvegfalra festve. Előnye: az etetés mellőzhető.

Ivás

Nem probléma. Már sokan leszoktak a vízivásról . . .

Fogorvosnál

Várnai György rajza

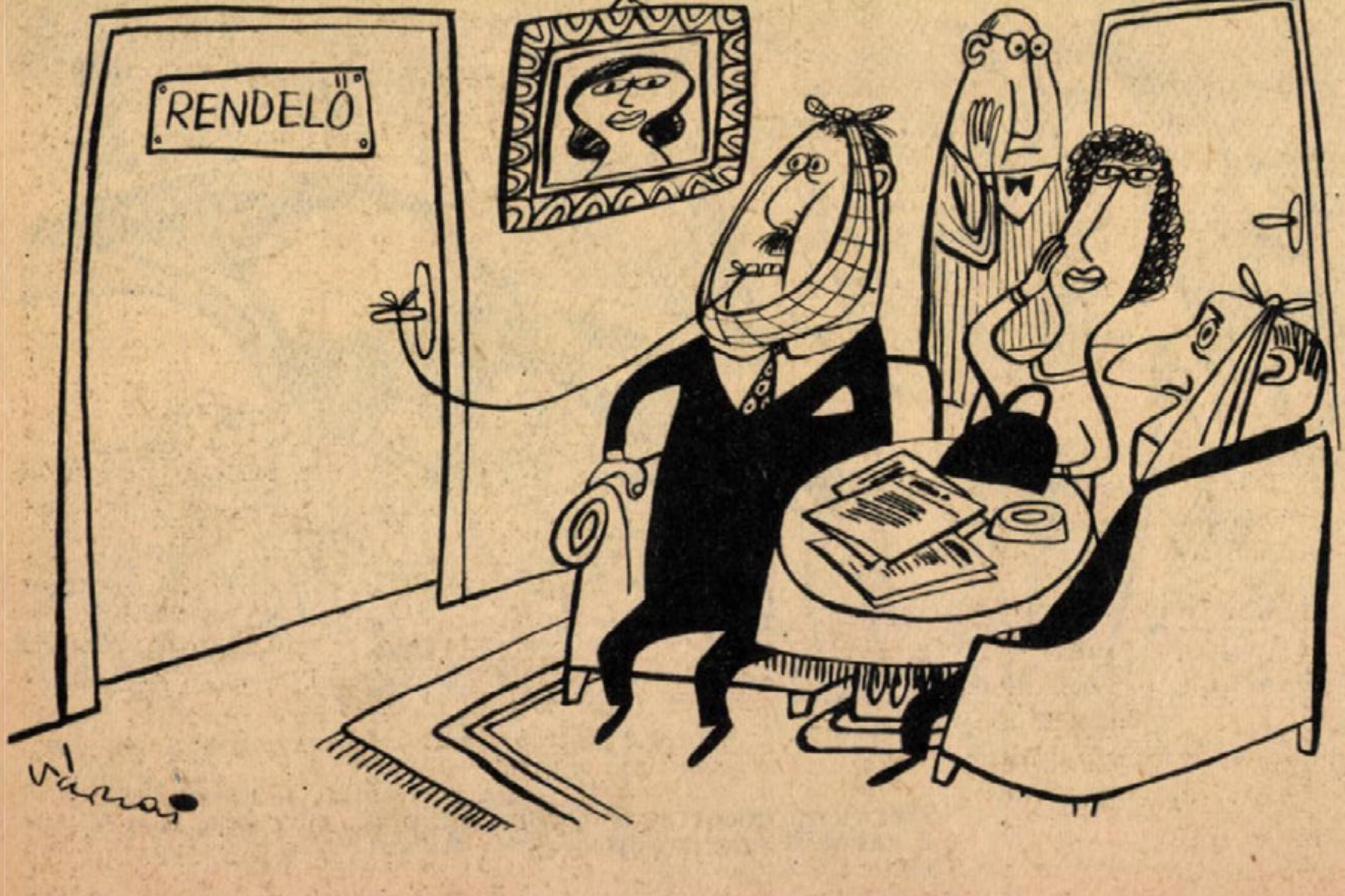

Pontozza saját értékét!

Élénk érdeklődéssel olvasom azokat a népszerű táblázatos összeállításokat, amelyekből mindenki megállapíthatja jellemét, szellemét, szépségét, tudását és képességeit. Ezek a pontozásos rendszerű összeállítások először külföldi újságokban láttak napvilágot, de előszeretettel fordítják le a magyar lapok is.

Mi sem akarunk lemaradni a divatos műfajról és összeállítottunk egy ilyen jellemkutató, kérdéseket pontozó táblázatot. A pontokat össze kell adni és az összeadás eredménye mutatja, hogy ki milyen ember. Tehát:

1. **Szokott hajnalban hárfázni?**
Igen: 4 pont
Nem: 8 „

2. **Volt már valaha moziban?**
Igen: 5 pont
Nem: 10 „

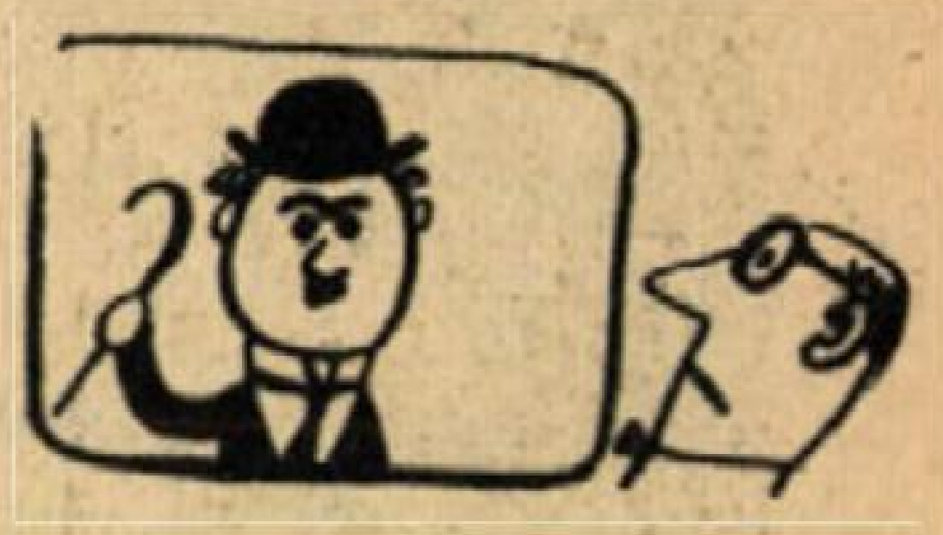

3. **Mit csinál, ha fekete macska megy át maga előtt az utcán?**
Megijed: 5 pont
Nem ijed meg: 10 „
Dühös: 15 „
Közömbös: 25 „

4. **Vallott már első pillanatban szerelmet?**
Igen: 5 pont
Nem: 10 „

5. **Ha kimondja az „á”-t, akkor kimondja a „b”-ét is?**
Igen: 9 pont
Nem: 10 „

6. **Tudja, hogy aki ott áll amott a szirttetőn, az Hunyadi, az ősz vitéz?**
Igen: 15 pont
Nem: 30 „

7. **Láttad-e már Budapestet éjjel?**
Igen: 8 pont
Nem: 16 „

8. **Szokott mosakodni?**
Igen: 6 pont
Nem: 12 „

Namármost, adjuk össze a pontokat:

Akinek összpontjai összesen nem érik el a 70 pontot, az gyenge jellemű, kissé ütődött ember.

Akinek pontszámai 90 alatt vannak, azon a szenilizmus minden jele fellelhető.

Akinek pedig összpontjai 100 felett vannak, az még saját magától is óvakodjon.

Palásti László

A dohányzás ártalmasságáról

Vasvári Anna rajza

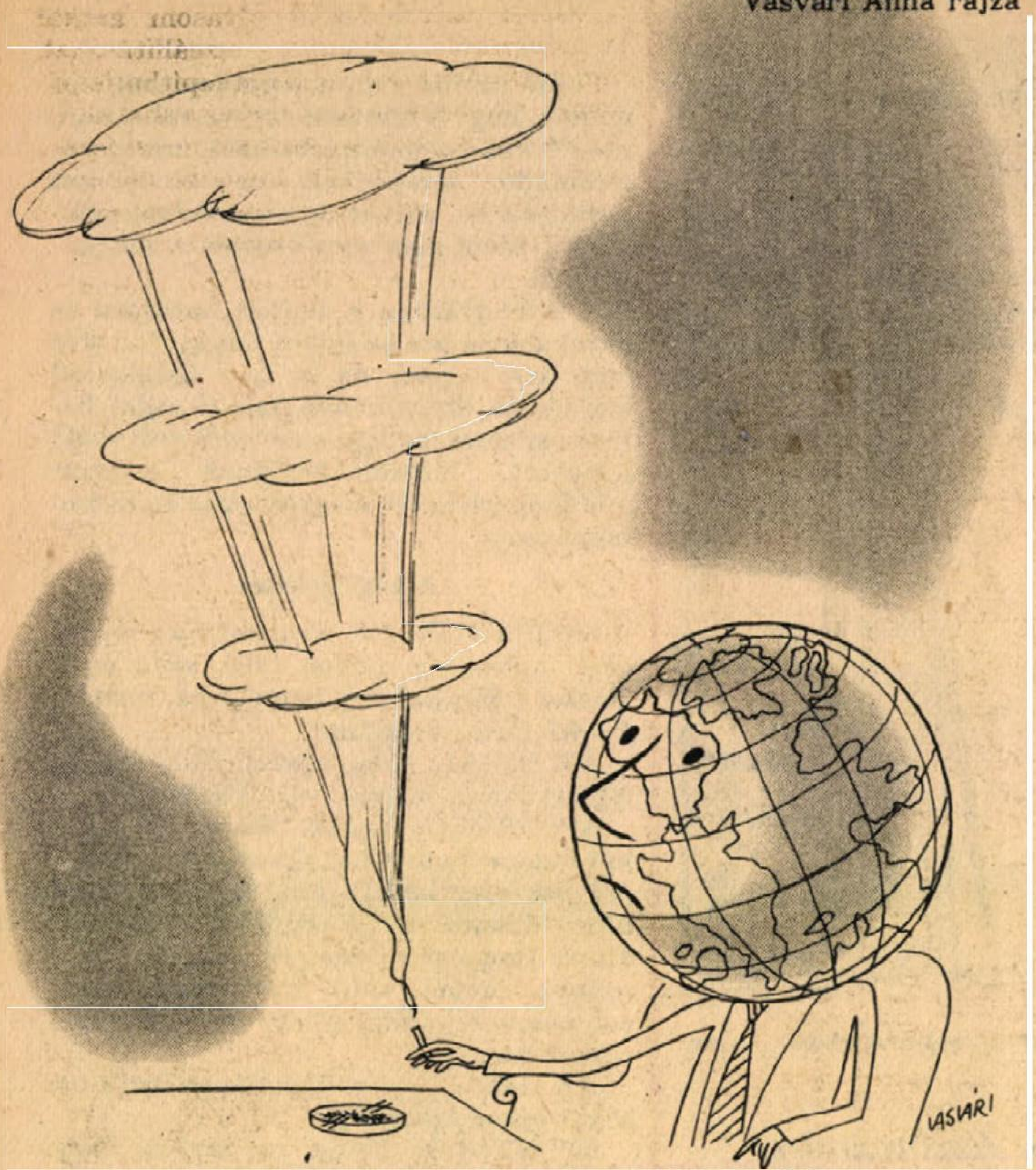

— Abba kellene hagyni ... Még megárt ...

Kutyaélet

Sok amerikai kutya szenved gyomorfekélyben. Ezt állapította meg dr. William C. Glenney ismert amerikai állatorvos.

— A kutyák gyomorfekélyének különféle okai vannak — mondotta nyilatkozatában Glenney doktor. — A félelem a legfőbb baj. Félnek a kutyák a növekvő forgalomtól az utcán, kétségeik vannak a táplálék minősége felől, amellett sokszor feszült a viszonyuk ebtársaikhoz. Ahogyan az emberek félelme, idegessége a gyomorra megy, ugyanúgy szenvednek a kutyák is. A macskák között nem pusztít a gyomorfekély. A macskák megtalálták a modern rohanó élet ellenszerét: mindent könnyen vesznek.

Vándor, ha egy amerikai utcasarkon két kutyát látsz, amint fejükkel összebújva vakkantgatnak, gondolj arra, hogy gyomorbajukról panaszkodnak egymásnak.

Inni vagy nem inni?

A fiatalok válaszút előtt állnak. Egyrészt azt igyekszenek bizonygatni előttük, hogy az alkohol öl, butít, s különféle más kellemetlen szövődményekkel jár. Másrészt... különben ne vágjunk a dolgok elébe.

Szóval Mr. Butler, az angol belügyminiszter nyugtalanítónak tartja a fiatalkorúak iszákosságának növekvő irányzatát. Százával ítélnek el 14—17 éves fiúkat és lányokat részegségért, s ez a szám állandóan növekszik.

Igen ám, de... egyes tudósok véleménye szerint részeg embereknek nagyobb esélyük van túlélni a nukleáris bombatámadásokat, mint a józanoknak. Az alkohol megvédi az élő szövetet a gammasugárzás káros hatásától.

Nem szabad tehát elítélni a részegen dülöngélő embereket! Elvégre meg kell érteni, hogy felelősségtudattól áthatott emberek nem akarnak könnyelműen, felkészületlenül állni a gammasugarak előtt.

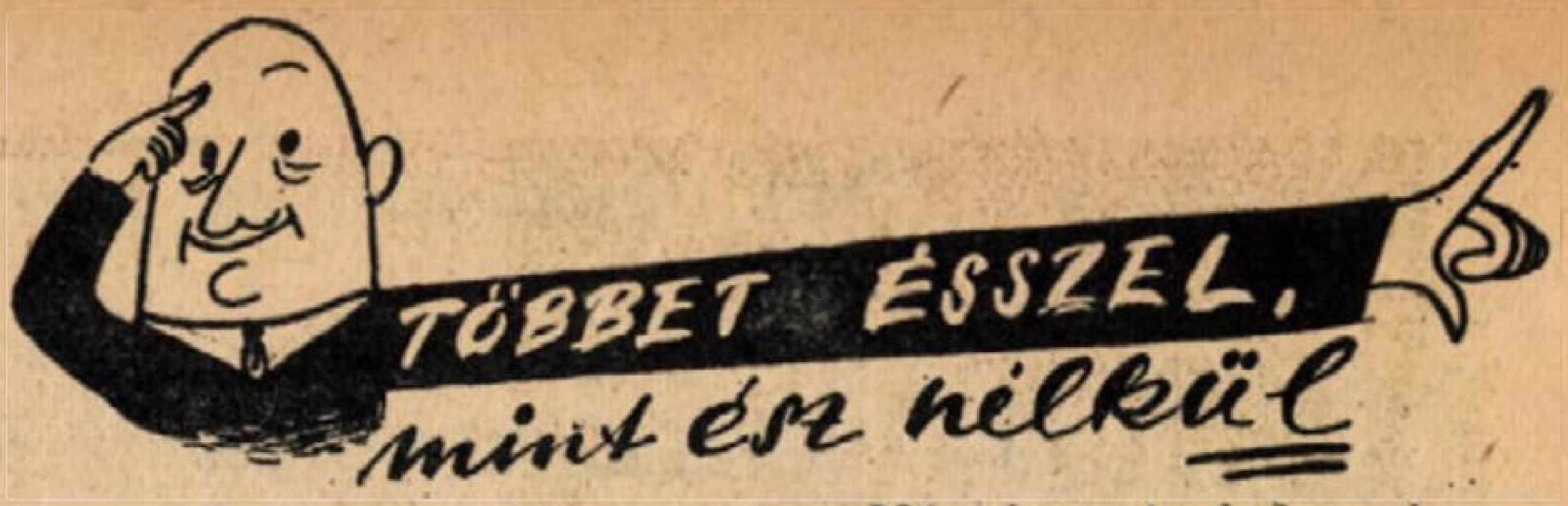

Mészáros András rajza

Múzeumban *(Kép a jövőből)*

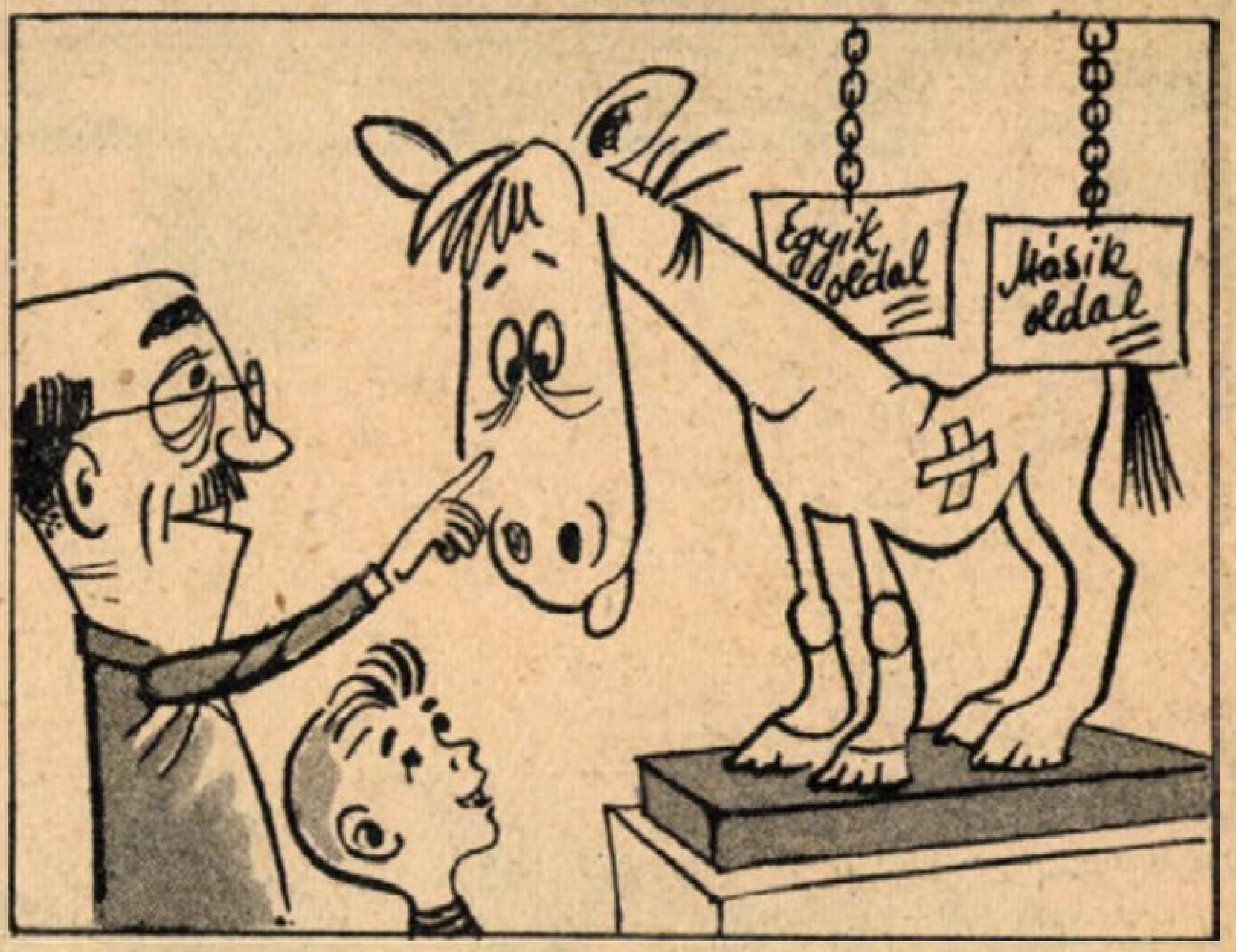

— Látod, kisfiam, ez az a történelmi ló, amelyik már annyi bajt okozott ...

Aki csak az igazat nem hiszi

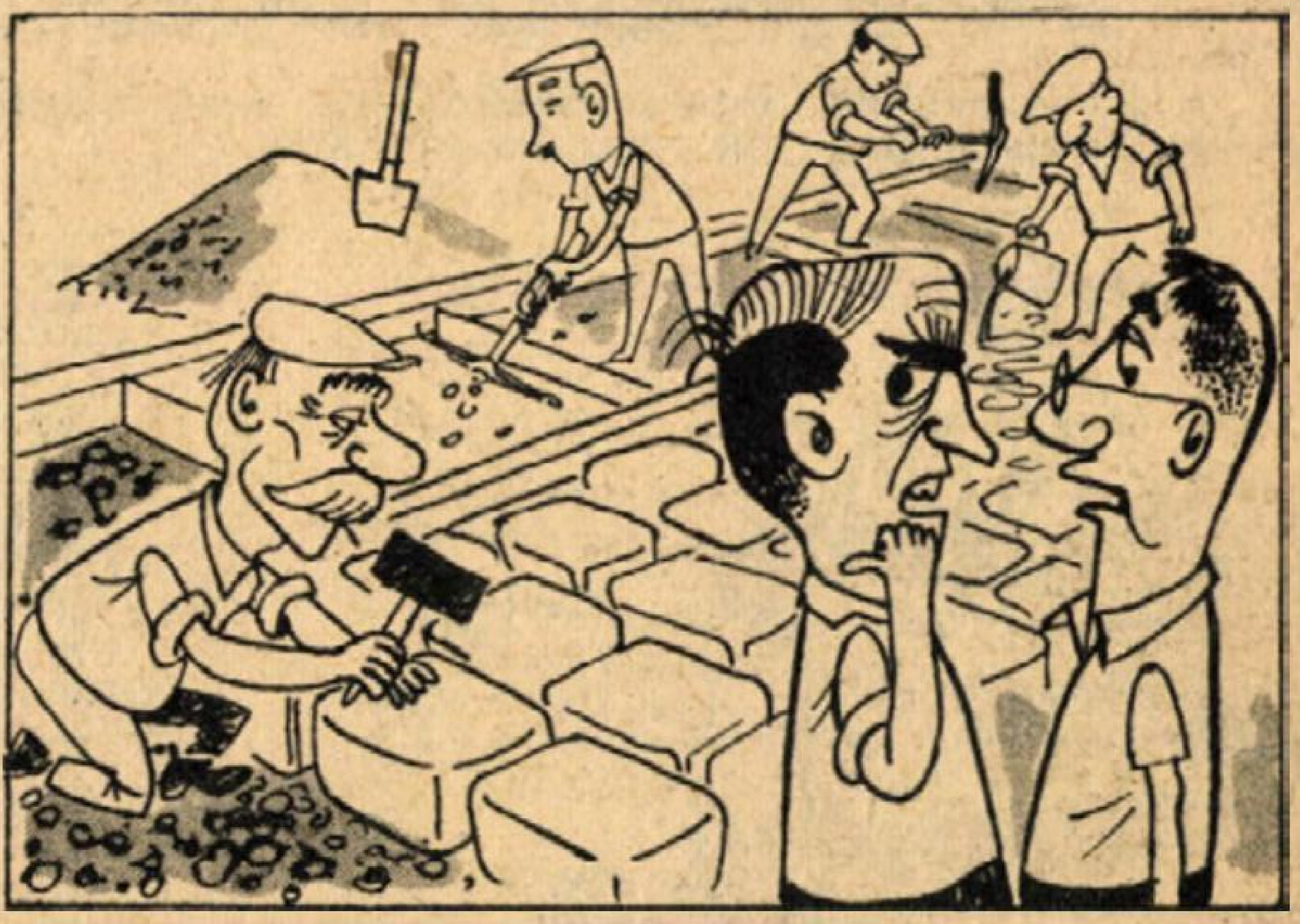

— Maga persze azt hiszi, hogy sineket javítanak ... Téved ... Itt egy Kamcsatkába vezető titkos alagút próbafúrásait végzik ...

Azért még vannak ilyenek

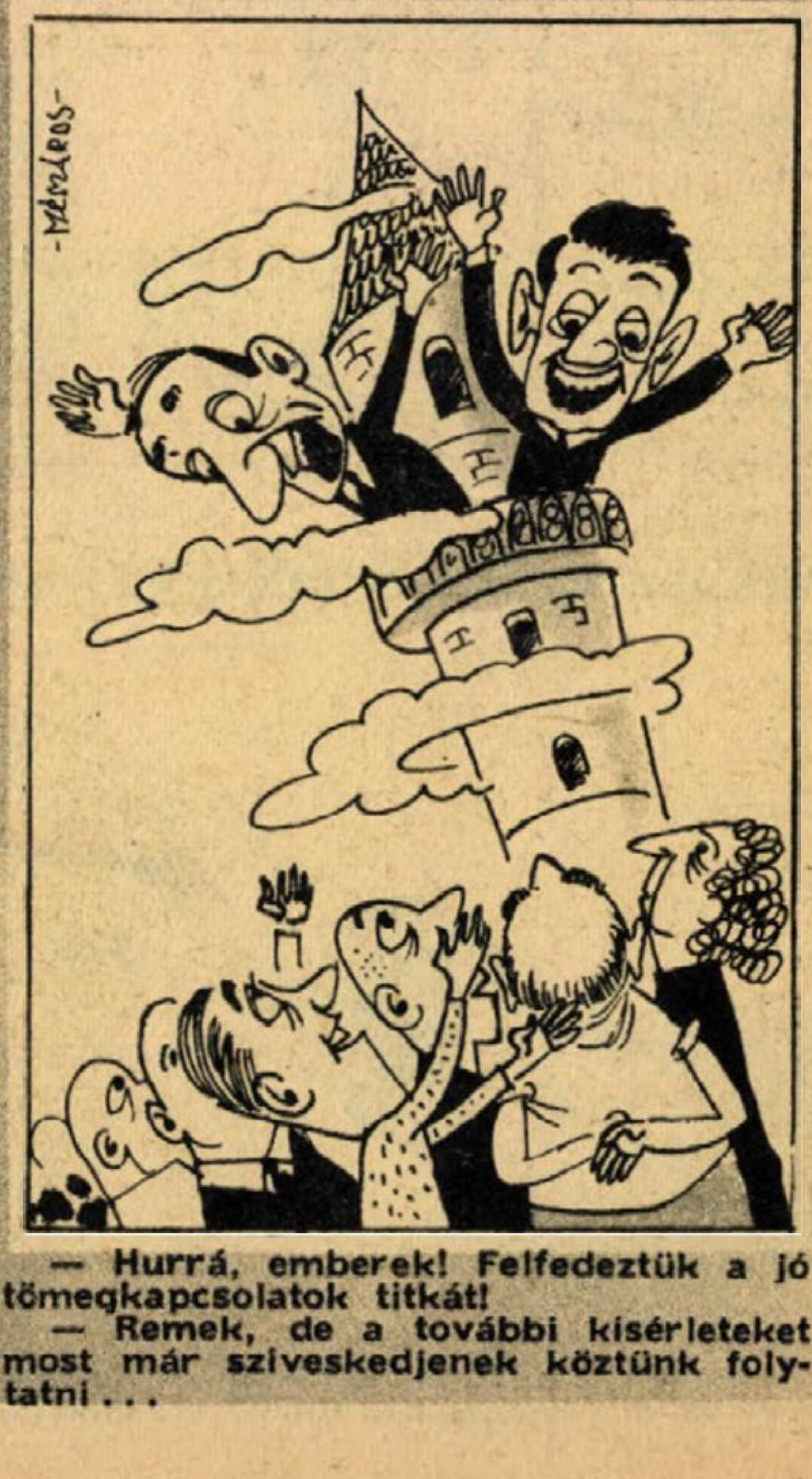

— Hurrá, emberek! Felfedeztük a jó tömegkapcsolatok titkát!
— Remek, de a további kisérleteket most már sziveskedjenek köztünk folytatni ...

Mit cincognak az egerek?

Gerő Sándor rajza

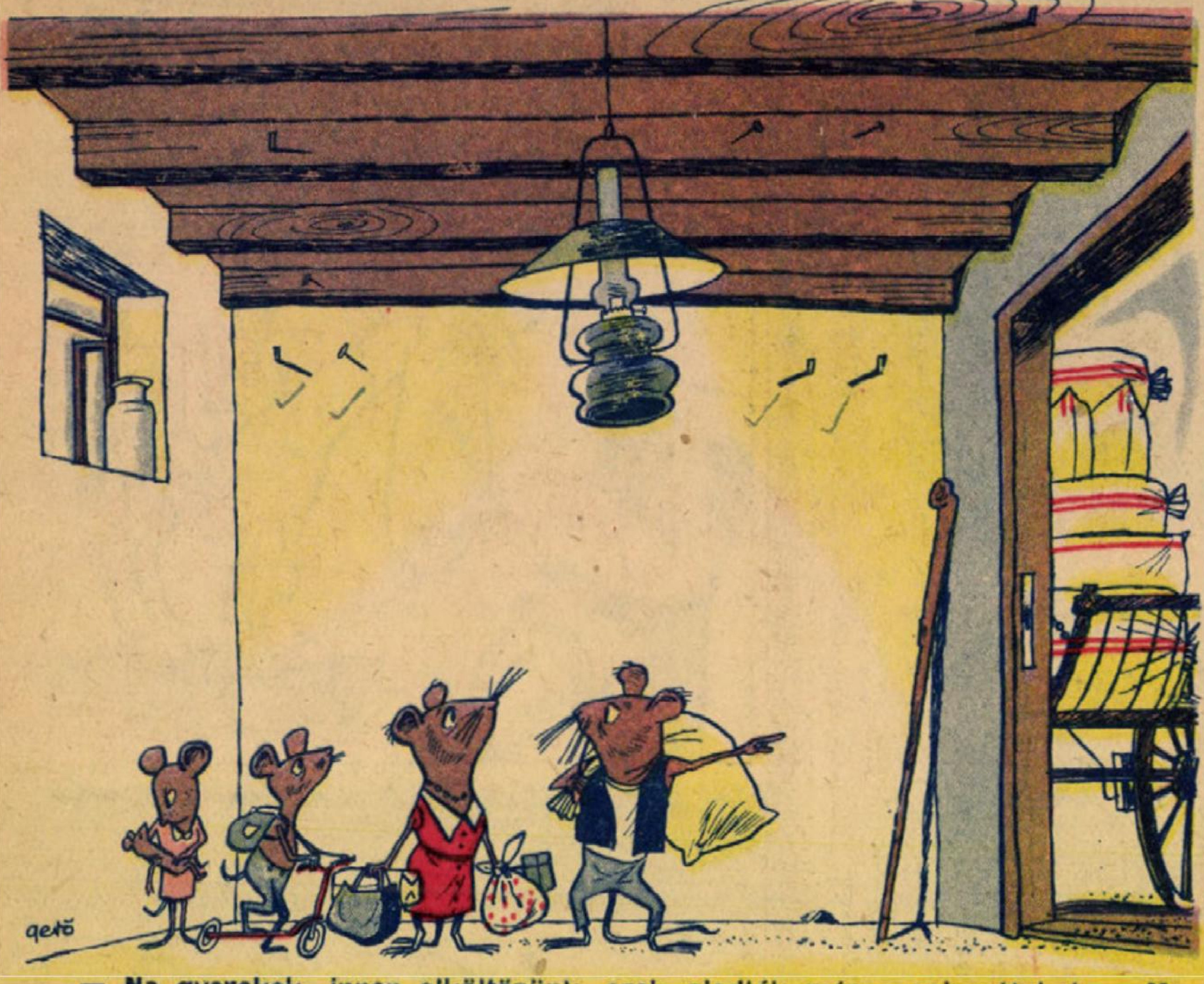

— Na gyerekek, innen elköltözünk, ezek eladták már a gabonájukat... Megyünk Süvegesékhez, ők még ülnek rajta...

Türelem rózsát terem

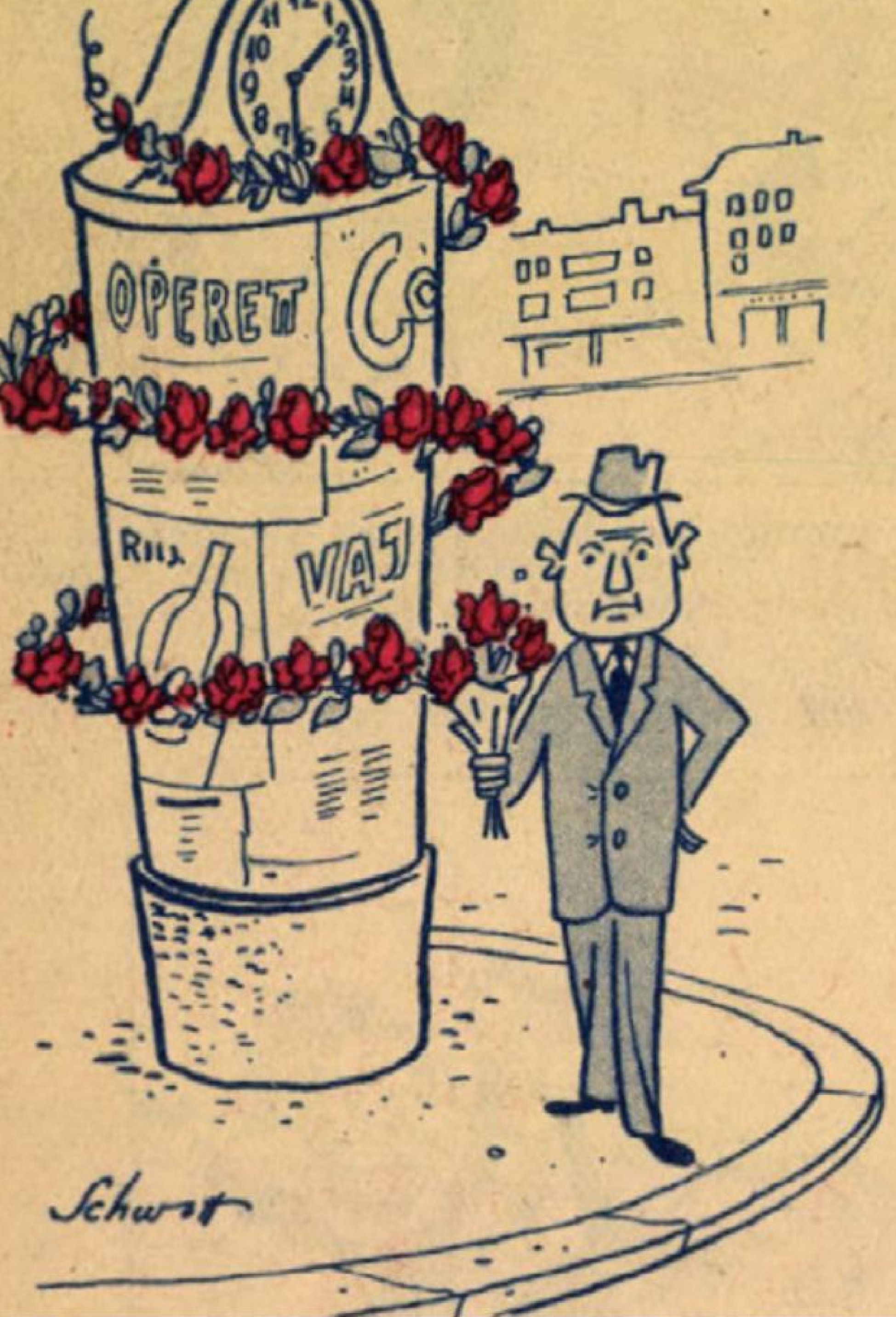

Erélyes úszómester

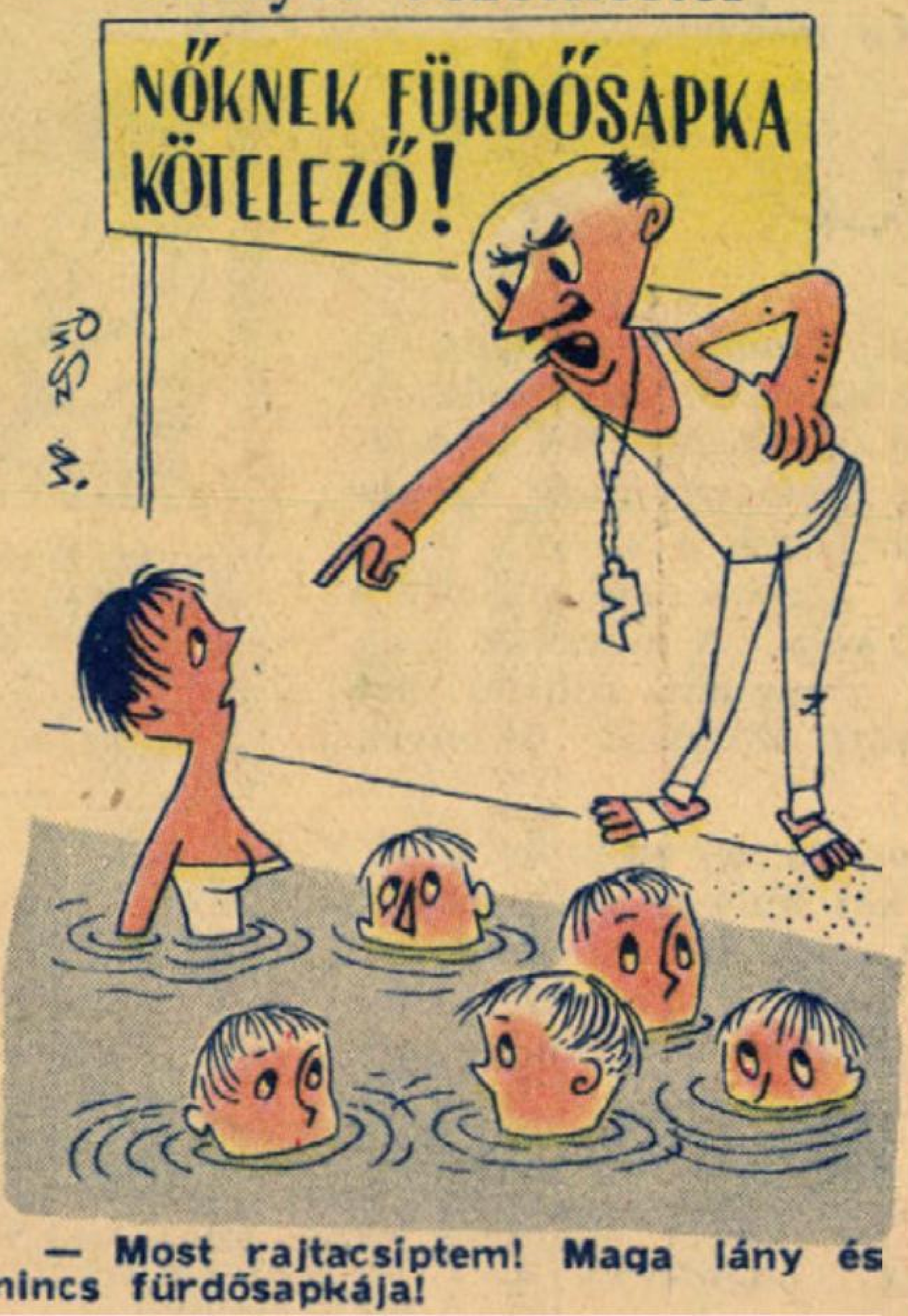
NŐKNEK FÜRDŐSAPKA KÖTELEZŐ!

— Most rajtacsíptem! Maga lány és nincs fürdősapkája!

A cirkusz egyik attrakciója: az ágyúból kilőtt ember

Sándor Károly rajza

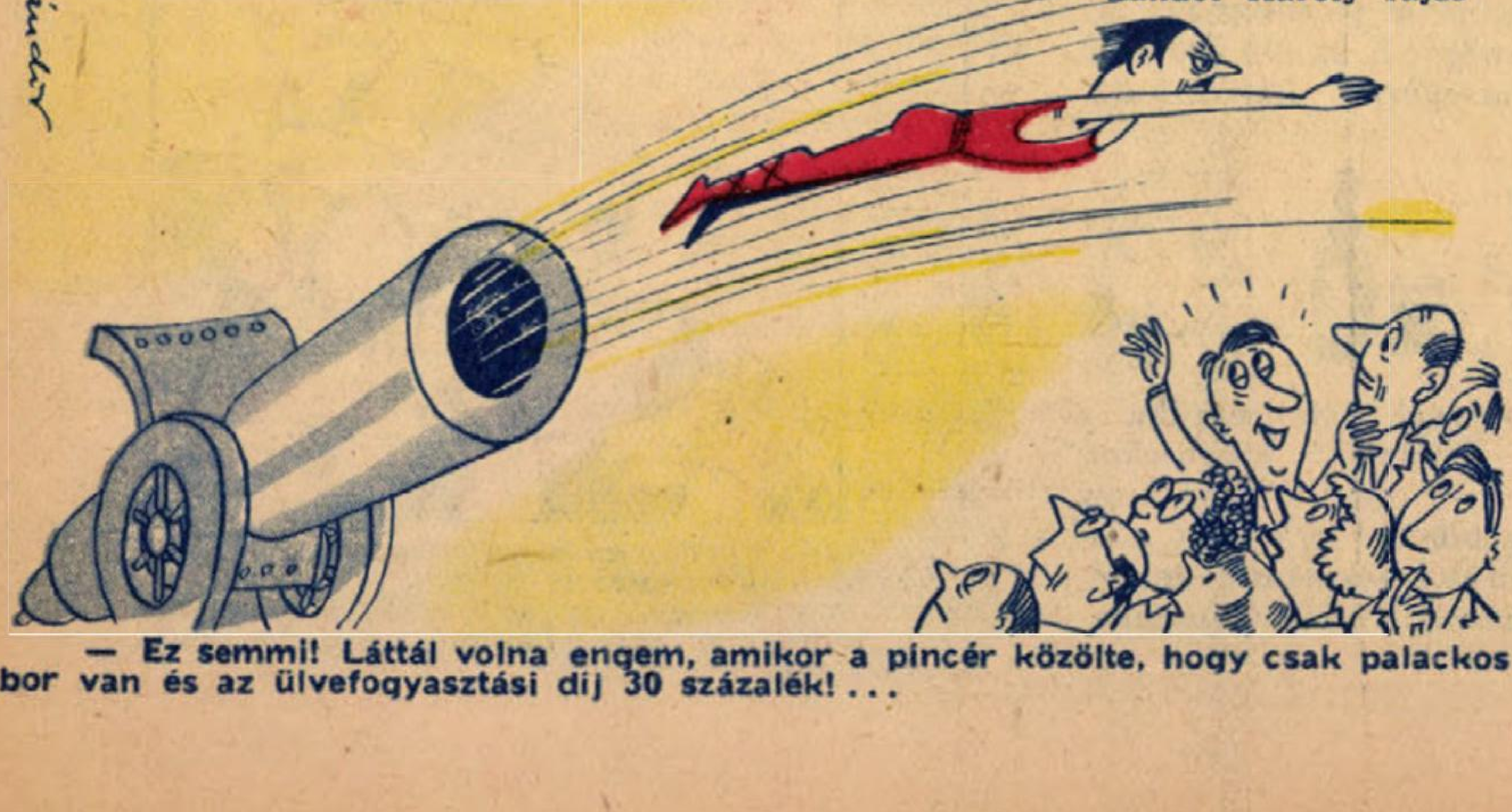

— Ez semmi! Láttál volna engem, amikor a pincér közölte, hogy csak palackos bor van és az ülvefogyasztási díj 30 százalék!...

Sport és MŰVÉSZET

Jogos bírálat érte a lapokban íróinkat amiatt, hogy a filmeken, színdarabokban, novellákban a sportembereket, mint nyugatimádó, jazzkedvelő üzletembereket mutatják be, akiket az olcsó örömhajhászáson kívül más nem érdekel a magánéletben.

A Filmgyárban a bírálat hatására és ellensúlyozására az éppen forgatott „*Még nem késő*" című és a mai fiatalokkal foglalkozó filmből kivágtak és újjal helyettesítettek be egy sportemberről szóló jelenetet. Munkatársunknak sikerült mindkét jelenetet megszereznie és közrebocsátania.

A régi jelenet

SPORTOLÓ: *(be, anglomániás, nyegle alak, nylon ing, perlon zakó, silon cipő. Énekel.)* Hej Sammy-Sammy hé, mambó Rock! Csao, öreglány!

AZ IDEÁL: Szia, apafej! Gügyögd el, Nyunyukám, milyen volt Párizs?

SPORTOLÓ: Vacak! Elcipeltek minket valami Louvreba, *(fonetikusan mondja)* ott meg kellett kuksiznunk valami híres félkarú spíné szobrát, meg egy Mona Lisa nevű csicsónét, akinek olyan csúnya öröme van! Back-back, bugi, calypso, jeee! *(Rágyújt egy doboz amerikai cigarettára.)*

AZ IDEÁL: *(szemrehányóan)* Biztosan sokat éjszakáztatok?!

SPORTOLÓ: Nnna, nyunyika. Egy kis vetkőzőrevű, egy kis whisky, well-well, oké — Néró! *(Féktelen mozdulattal coca-colát iszik.)*

AZ IDEÁL: *(hizelkedve)* Mit hoztál a te nyunyikádnak?

SPORTOLÓ: *(zsebében kotorász)* Egy atom perlon-melltartót. Olyan alakod lesz, mint a Ginának! *(Átöleli, félkézzel tízezer darab amerikai borotvapengét ad el. A kép eltűnik.)*

Az új jelenet

SPORTOLÓ: *(be, szerénykülsejű, szemüveges férfi, Händel Vizi zenéjét dúdolja):* Csókolom a kezét, Mária.

AZ IDEÁL: Jónapot István, mesélje, milyen volt Párizs?

SPORTOLÓ: Felejthetetlen! Istenem, a Louvre *(tökéletes kiejtéssel mondja)* a milói Vénusz, Mona Lisa mosolya. Oh, *(sóhajt)* egész idő alatt Ortega y Gasset egy Párizsról szóló gnómája járt az eszemben. *(Nem dohányzik).*

AZ IDEÁL: Biztosan sokat éjszakáztak?

SPORTOLÓ: Hát bizony, *(megtörli szemüvegét)* a versenyek után minden éjszakánkat a szajnaparti éjjeli antikváriusoknál töltöttük. Képzelje, Mária, sikerült megszereznem La Rouchefaucold márki egy eredeti kiadású könyvét! Úgy irigyeltek a fiúk! Féltem is, hogy a vámnál baj lesz, de megúsztam! *(Salvus vizet iszik.)*

AZ IDEÁL *(szemrehányóan):* És rám nem is gondolt, István?

SPORTOLÓ: Mindig csak maga járt az eszemben. Aischylossal szólva, — ha megengedi, talán eredetiben idézném... *(És itt idézi a mondást.)* De, ha megengedné, *(a zsebében kotorász, selyempapírba burkolt csomagot szed elő)* egy rög, Tusquieu márki, egy kevéssé ismert párizsi balneológus sírjáról. *(Átöleli Máriát, félkézzel magyar borotvapengét vásárol. A kép eltűnik.)*

Tardos Péter

Töprengés

Pusztai Pál rajza

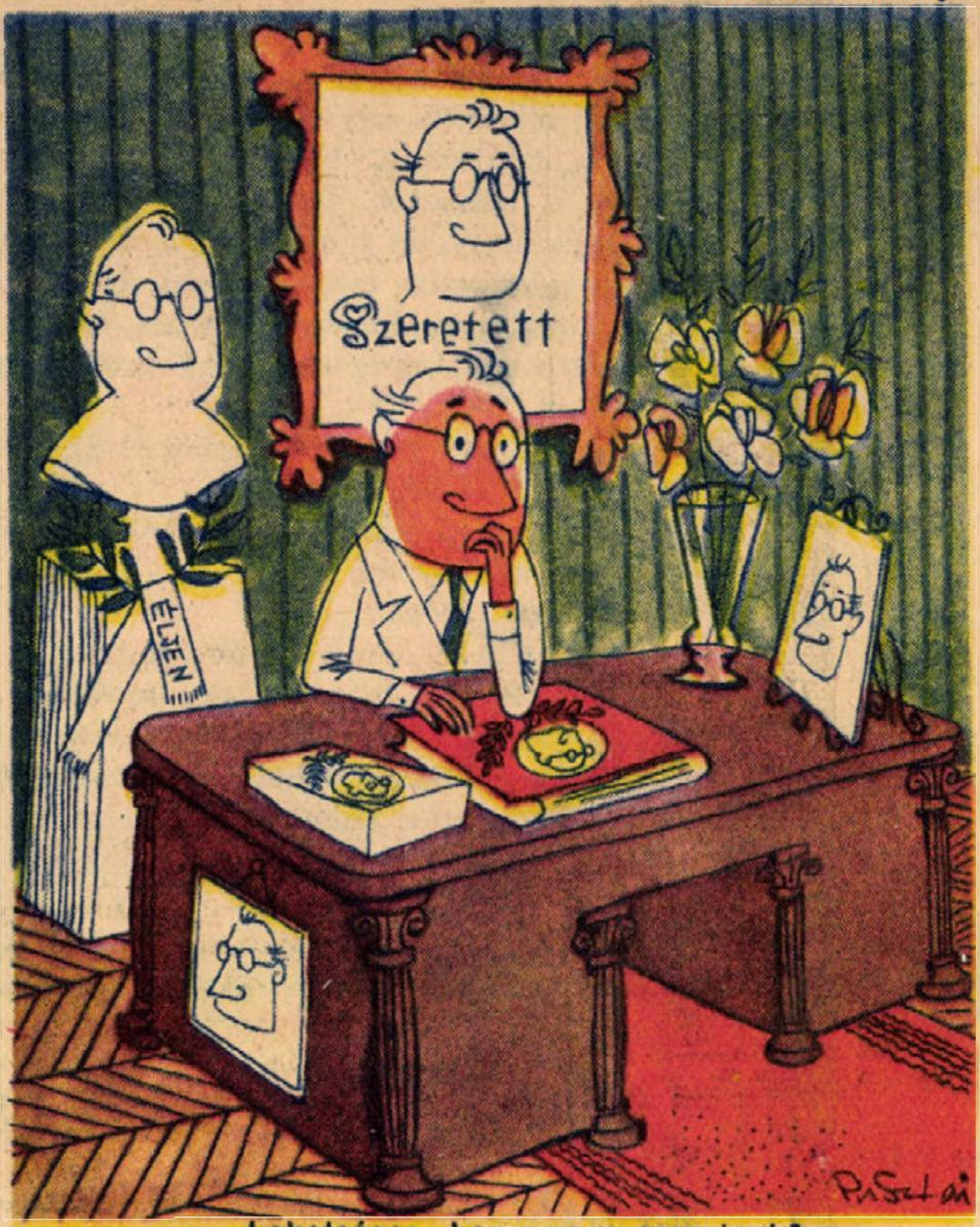

— Lehetséges, hogy nem szeretnek?

Sorsjegyet adnak a fémhulladékért

Sándor Károly rajza

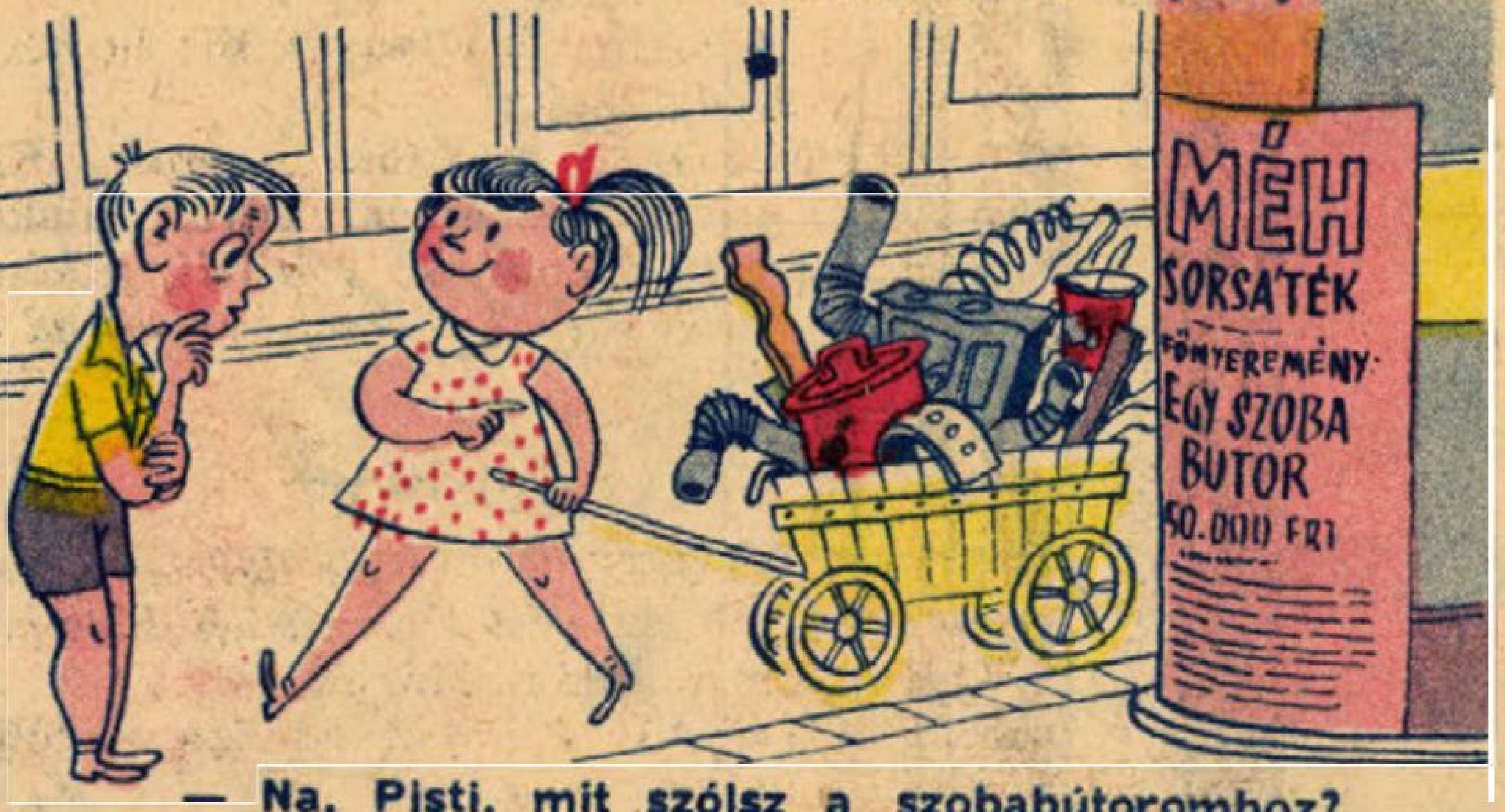

— Na, Pisti, mit szólsz a szobabútoromhoz?

Zsúfoltak a túristaházak

Réber László rajza

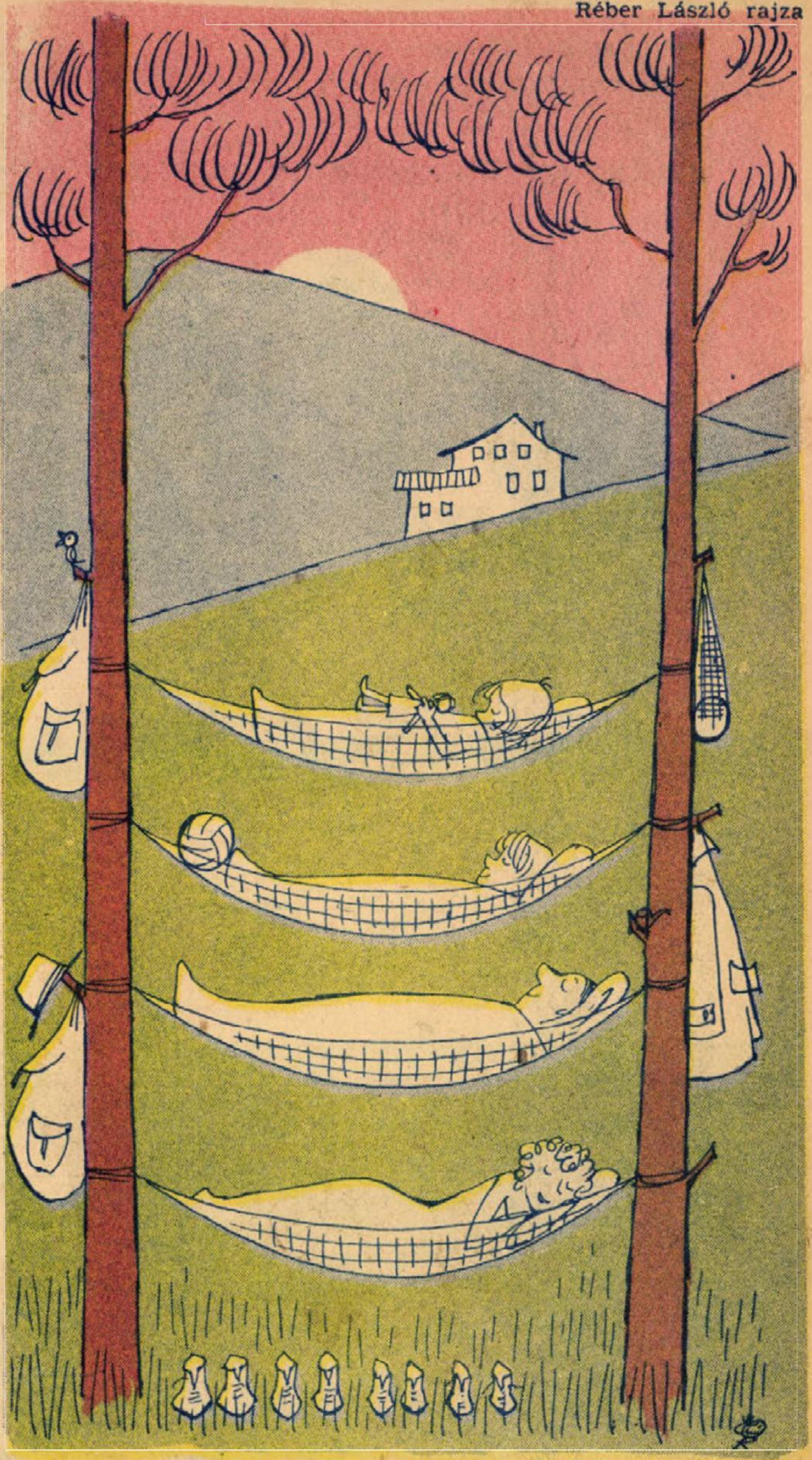

Huszonnégy üveg barackdzsem története

A feleségem július első napjaiban lelkendezve újságolta, hogy remek recepthez jutott: hogyan lehet eltenni barackdzsemet kevés cukorral. A recept egy kiló barackhoz mindössze nyolc deka cukrot ír elő, ez a mennyiség igazán csekélység, már most kalkuláljunk. Van neki négy kiló tartalék cukra, ez ötvenszer nyolc deka, vagyis kerek ötven kiló barackból készíthetünk dzsemet. Mit szólok hozzá?

Repestem az örömtől.

Néhány nap múlva a feleségem kicipelt a spájzba és büszkén mutatott a polcokra. Gyönyörű látvány tárult a szemem elé: huszonnégy üveg dzsem sorakozott a polcokon.

— Ugye, angyal vagyok?

— Angyal és tündér!

Megcsókoltam a kezét. Szigorúan értésemre adta, hogy november előtt nem nyúlunk a dzsemhez, máskülönben nem tart tavaszig.

Élénken helyeseltem.

Néhány hét múlva a feleségem a reggeli teához barackdzsemet tálalt. Én erre csóválni kezdtem a fejem.

— De fiam, hiszen arról volt szó, hogy novemberig nem nyúlunk a dzsemhez.

Röpke csend támadt. Ezalatt hullámzott a keble és aprókat pihegett. Aztán bevallotta, hogy az egyik üveg romlani kezdett. Nem tudja elképzelni, hogyan történhetett, a többi huszonháromnak semmi baja, épp csak ez az egy. Rögtön leszedte a tetejét, mert amúgy nincs semmi baja.

Én nyomban megfeledkeztem az egész ügyről, s csak délelőtt 11-kor a hivatalban jutott újra eszembe. Az aktatáskámból kivettem az uzsonnacsomagot. Akkor láttam csak, hogy barackdzsemes-kenyeret csomagolt a feleségem.

Délben a leves után metélttészta következett, barackdzsemmel.

— Nem dobhatjuk ki — magyarázta a feleségem és este a krumplifőzelék után szintén barackdzsemes kenyeret adott.

Néhány nap múlva, délben a hivatalból hazaérve különös jelenségre lettem figyelmes. A házmesterék kisfia és a szomszédunk kislánya és még néhány gyerek a másik házból — a lift körül játszadoztak és barackdzsemes kenyeret ettek.

A feleségem izgatottan fogadott. Nem tudja elképzelni, hogy történhetett, három üveg dzsem megint romlani kezdett, pedig a recept kitűnő, érthetetlen, hogy miféle barackok teremtek az idén. Persze, kár volna három üveg dzsemet kidobni, erre nem is gondol. Van néhány barátnője, már telefonált nekik, meghívta őket uzsonnára. Ez nem kidobott pénzt, illetve dzsem, mert a barátnői majd viszonozzák a meghívást.

Ebédután, amikor készültem vissza az irodába, egy üveg dzsemet tett az aktatáskámba. Arra kért, hogy szedjem le a tetejét és bent a hivatalban kínáljam meg a főnökömet és a kollégáimat. Megnyugtatott: most már nem kell aggódnom. Kicipelt a spájzba, csakugyan a polcokon nem volt már egyetlen üveg dzsem sem... leszedte a tetejét és szétosztotta a házban a gyerekek között.

Ráfizettünk a dzsemre, az bizonyos, de legalább tanultunk; ma már tudjuk, hogyan kell eltenni cukrot télire. Dzsem nélkül.

Gömöri László

Újra szabad hordani a Vaskeresztet Nyugat-Németországban

Szegő Gizi rajza

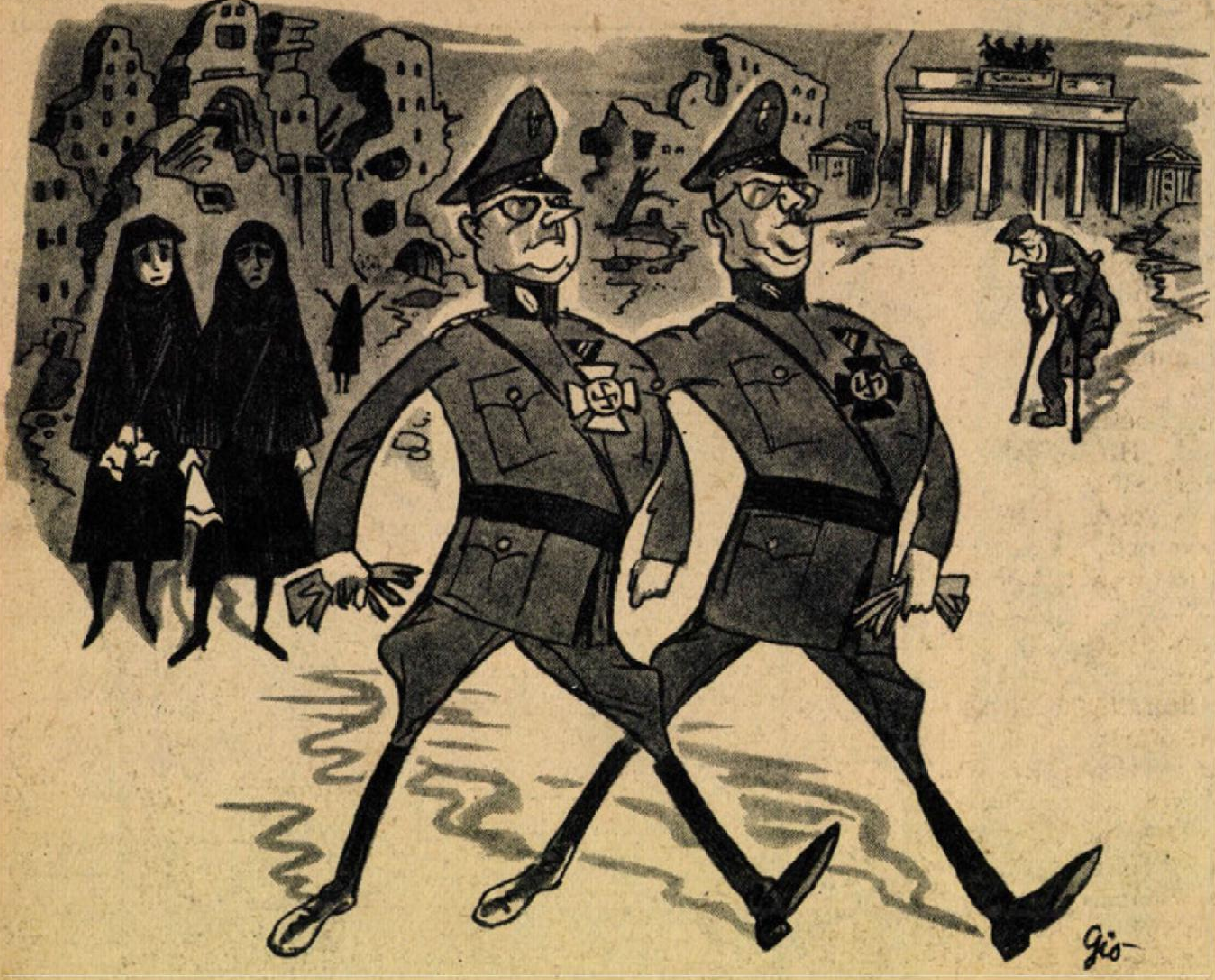

EGY KIS POLITIKAI LECKE

Sir *David Eccles* angol kereskedelemügyi miniszter egy fiatal képviselő társaságában autón vidékre utazott. A kocsit a miniszter vezette. Estefelé egy faluba értek, de a miniszter a sűrű ködben nem tudta megállapítani, hogy hol vannak. Megállította a kocsit és odaintett egy nyugodtan baktató öreg embert.

— Volna szíves megmondani, hol vagyok? — kérdezte.

Az öreg ki sem vette a pipáját a szájából, úgy felelte:

— Az autóban.

Aztán nyugodtan tovább ment.

Sir David a képviselőhöz fordult:

— Ennek az egyszerű embernek a válasza mintaképe lehet a parlamentáris életben minden angol politikusnak. Először: rövid volt. Másodszor: cáfolhatatlanul az igazat mondta. Harmadszor: nem árult el mást, mint amit a kérdező amúgy is tudott.

Pech

Réber László rajza

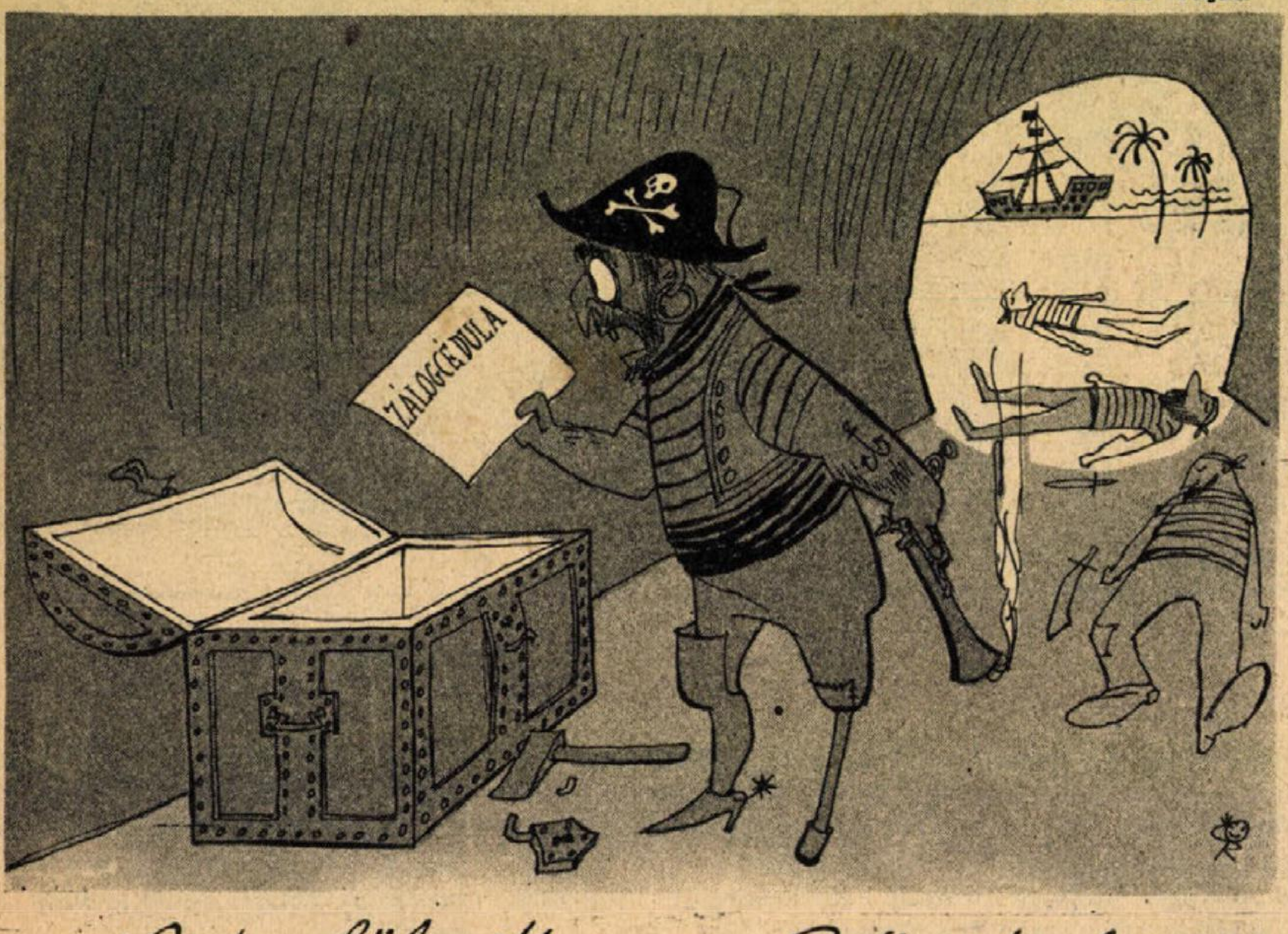

Igy kell csomagolni

Schwott Lajos rajza

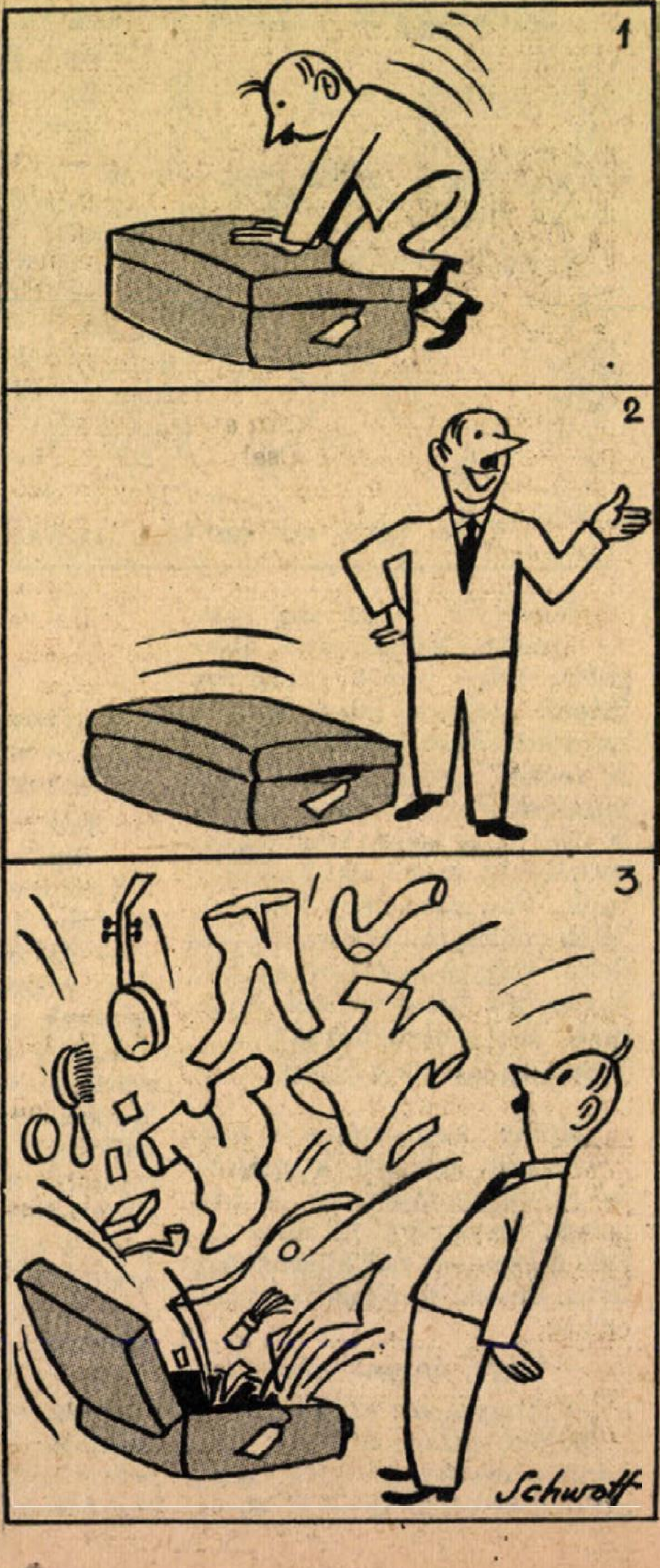

Vallásos hölgyek

Blackpool nagy angol ipari városban egyre erőteljesebb mozgalom indult. Lapokban, plakátokon, sőt mozireklámokon is hirdették: „ISTENTELEN DOLOG ÜNNEPEN TELEFONÁLNI! NE HASZNÁLJUK A TÁVBESZÉLŐT VASÁRNAP ÉS ÜNNEPNAPON!"

A harc végül is a postaügyi minisztériumot is foglalkoztatta. Elküldte megbízottjait Blackpoolba, hogy tárgyaljanak a vallásos hivőkkel és az esetleges ünnepi telefonszünettel. Kiderült, hogy a mozgalmat a helybeli telefonközpont kisasszonyai indították. Így akarták elérni a vasárnapi szabadnapot.

Ejtőernyős baleset

A londoni „Daily Express" tudósítása szerint kínos baleset érte Malcolm Davies 19 éves ejtőernyős tizedest Németországban. Motorhiba miatt kiugrott gépéből, s tulajdonképpen szerencsésen földet ért egy erdei tisztáson. Alig nézett azonban körül, egy sereg meztelen nő rebbent szét velőtrázó sikolyok közepette. Majd hasonlóképpen ruhátlan férfiak rohantak neki, elfogták és egy félszerbe zárták. Csak órák múlva sikerült a tizedest egy tisztnek kiszabadítania fogságából.

Természetesen meg kellett ígérniök, hogy máskor vigyáznak, s nem ugranak nudista tábor kellős közepébe.

Stefánia Grodzienska

A kétségbeesett feleség

„KÉTSÉGBEESETT FELESÉG" jeligére: Ön arról panaszkodik, hogy férje 15 évi házasságuk alatt teljesen megváltozott. Sohasem hoz virágot, nem mond bókokat, nem fogja meg gyöngéden a kezét a moziban stb., mint ahogy ezt 15 évvel ezelőtt tette. Azt kérdezi, mit tegyen, hogy férje gyöngédségét visszanyerje. Erre csak egy orvosság van: legyen hozzá olyan gyöngéd és figyelmes, mint 15 évvel ezelőtt, ügyeljen arra, hogy ne dolgozzon túl sokat és ami a legfontosabb, engedélyezze részére a lehető legnagyobb szabadságot.

A „kétségbeesett feleség" izgatottan olvasta az *„Otthon és a nő"* című hetilap szerkesztői üzenetei között ezt a neki szóló jótanácsot és nyomban elhatározta, hogy megfogadja. Ebben a pillanatban megszólalt a telefon.

— Bocsáss meg drágám, sok a dolgom a hivatalban, nem tudok pontosan hazajönni ebédre. Egy jó félórát késni fogok.

— Csak ne zavartasd magad, édesem. Rendezd be úgy a dolgodat, ahogy jónak látod. Nyugodtan késhetsz akár két órát is. Rám igazán nem kell tekintettel lenned!

— Micsoda epés megjegyzések! Hát olyan nagy bűn, ha egy fél órával később jövök ebédre? Azt hiszed szórakozásból járok hivatalba? Azt sem tudom hol áll a fejem a sok munkától!

— Szegénykém, igazán annyi sok a munkád? Csak túl ne dolgozd magad a végén. Ami az ebédet illeti, nyugodtan várok vele amíg haza jössz. Csak ne zavartasd magad, édesem!

Alig telt el néhány perc és a férj sietve megérkezett. Tekintete nagyfokú nyugtalanságot árult el. Az asszony mosolyogva nyitott ajtót, nyakába borult, megcsókolta és kézenfogva vezette a lakásba.

— Ülj le fiacskám, az ebéd készen van. Gondolom milyen fáradt és éhes lehetsz!

A „fiúcska" zavartan simogatta kopasz fejét és egy szót sem szólt. Ebéd közben sem beszélt, csak néha néha vetett egy egy kutató pillantást felesége felé, aki a legjobb falatokat rakta tányérjába és kitartóan mosolygott. Ebéd után férje ölébe ült és kedvesen megkérdezte:

— Most mit akarsz csinálni, fiacskám?

— Mit kérdezel ilyeneket?! Hiszen tudod, hogy vissza kell mennem a hivatalba.

— Azt gondoltam, hogy kivételesen lepihenhetnél egy órára, később meg elmehetnénk moziba.

— Mi jutott eszedbe, hétköznap moziba?! Azt hiszed van időm és kedvem erre?

— Tudom, hogy sok a munkád, agyon dolgozod magad, de igazán rádférne néha egy kis kikapcsolódás. Nagyon is jól tudom, mennyire szeretsz moziba járni.

— Hagyj békén kérlek ezzel a mozival. Ha kedved van menj el egyedül.

— Hová gondolsz! Hogy én moziba menjek, míg te gürcölsz. Csak miattad mentem volna.

— Nem kívánom tőled ezt az áldozatot... De most már igazán indulnom kell vissza a hivatalba. Zárlat van... Ezzel felállt és elindult.

— Mi lesz a puszival? — kiáltott utána az asszony.

A férfi szórakozottan csókot lehelt az arcára.

— Nem így... a szájamra!

— Mi a csuda esett beléd? Hagyj végre az irodába mennem!

— Csak menj fiacskám! Ha egyszer be kell menned, akkor menj. Azt hittem, hogy ma kivételesen lepihenhetsz egy keveset... De ha nem megy, hát nem megy... Ne zavartasd magad... Tégy úgy ahogy jólesik...

— Elég volt! — kiáltotta ingerülten a férj. — Mondd meg végre, mit akarsz? Mivel gyanúsítsz?

— Én, téged? Hová gondolsz! Hiszen te vagy a világon a legjobb férj!

— Figyelmeztetlek, hogy nem bírom ezt a gúnyos hangot. Mondd meg azonnal miről van szó és ne szívjad tovább a véremet.

— De édesem, én nem bántlak. Ha mégis megbántottalak volna, akkor ezennel bocsánatot kérek. Soha többé nem fogom megtenni... Minden úgy lesz, ahogy te akarod...

— Hagyd abba! Annyit mondok, hagyd abba! mert kijövök a sodromból és akkor...

— Angyalom, ne izgasd fel magad. Hozzak egy pohár vizet? Olyan sápadt vagy... Nyugodj meg... Kiveszel egy-két hét szabadságot és elmész üdülni egyedül...

A férj arca valóban sápadt volt. Néhány másodpercig kutató pillantással meredt feleségére, majd fogta magát és kirohant a szobából. Az ajtóból visszafordult és így kiáltott:

— Hát jó, megmondom: barátnőm van! Ha ezt akartad kihozni belőlem, hát sikerült! Most legalább nem szívod tovább a vérem!

Lengyelből fordította
Gerényi Tibor

Az élet megy tovább...

Gerő Sándor rajza

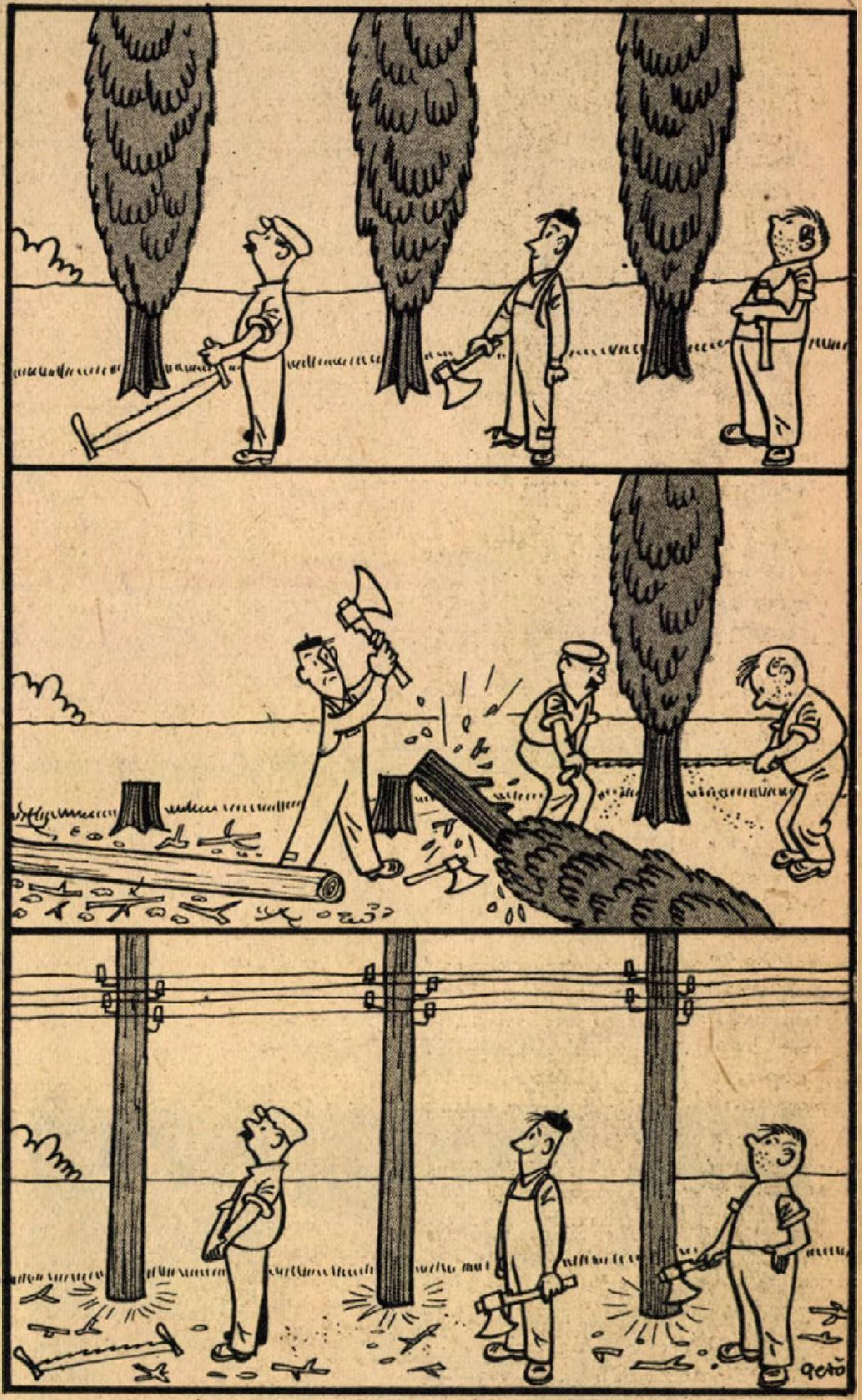

Bő szoknya a divat

Vasvári Anna rajza

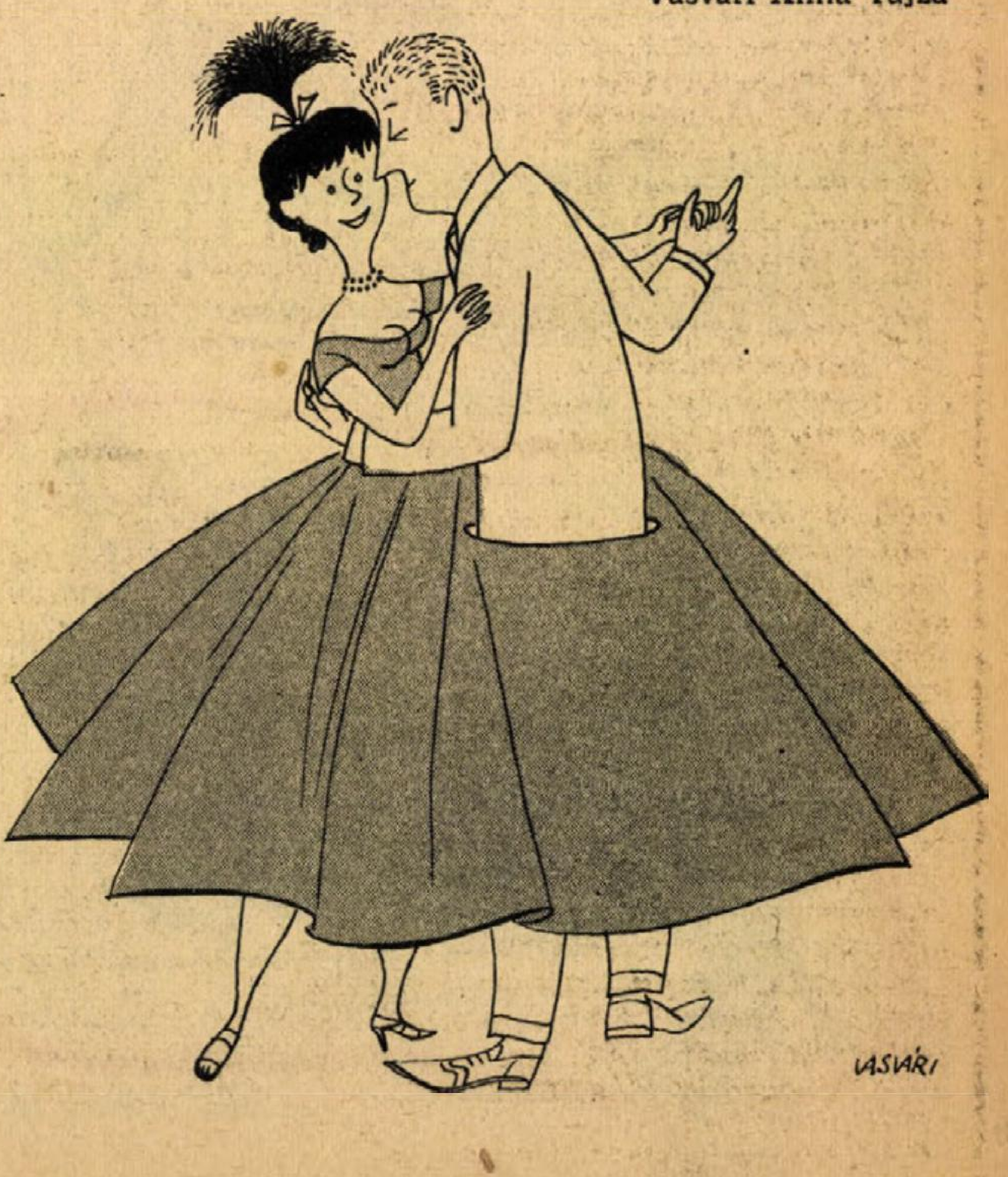

Kényelem

Réber László rajza

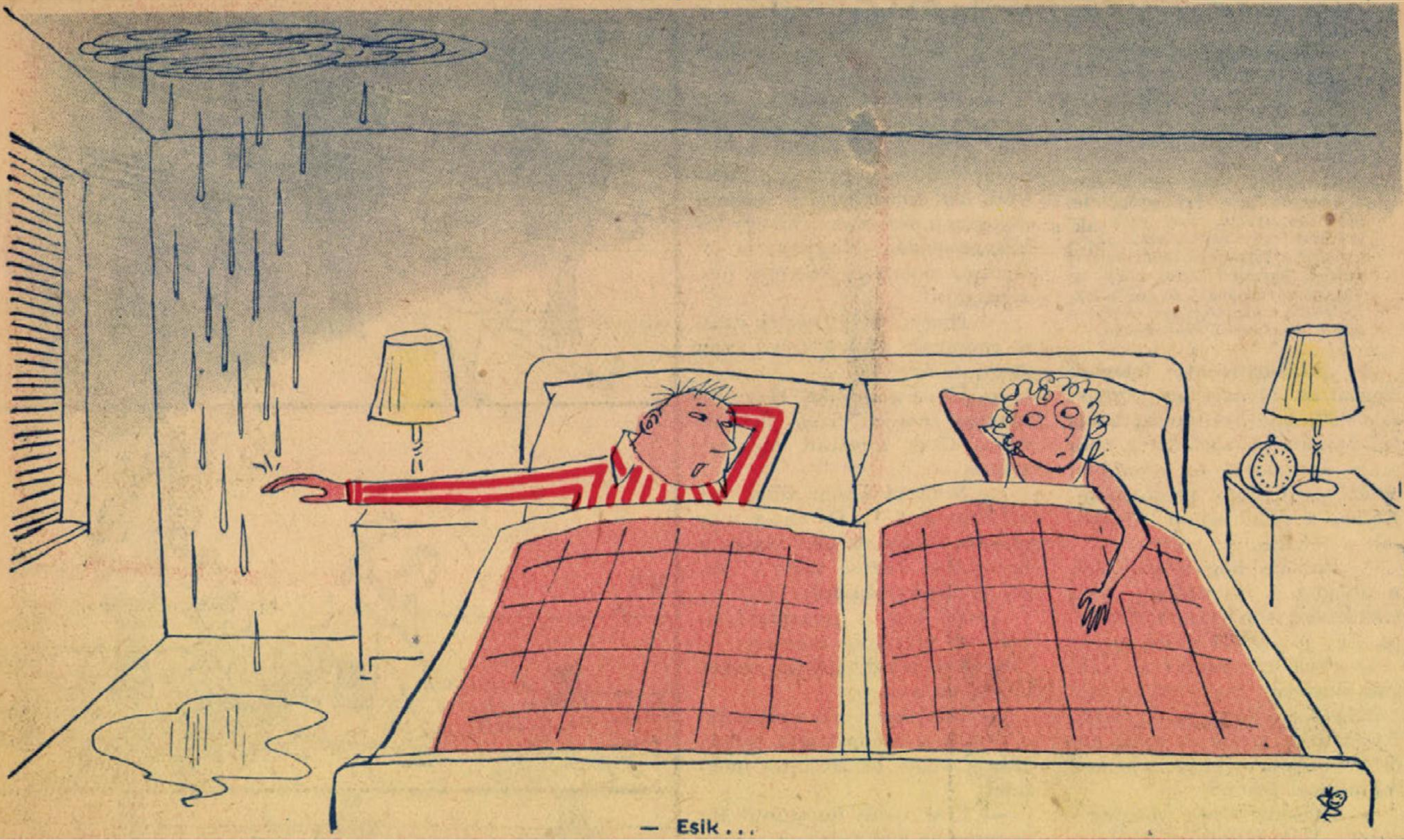

— Esik . . .

Dologidőben

Pusztai Pál rajza

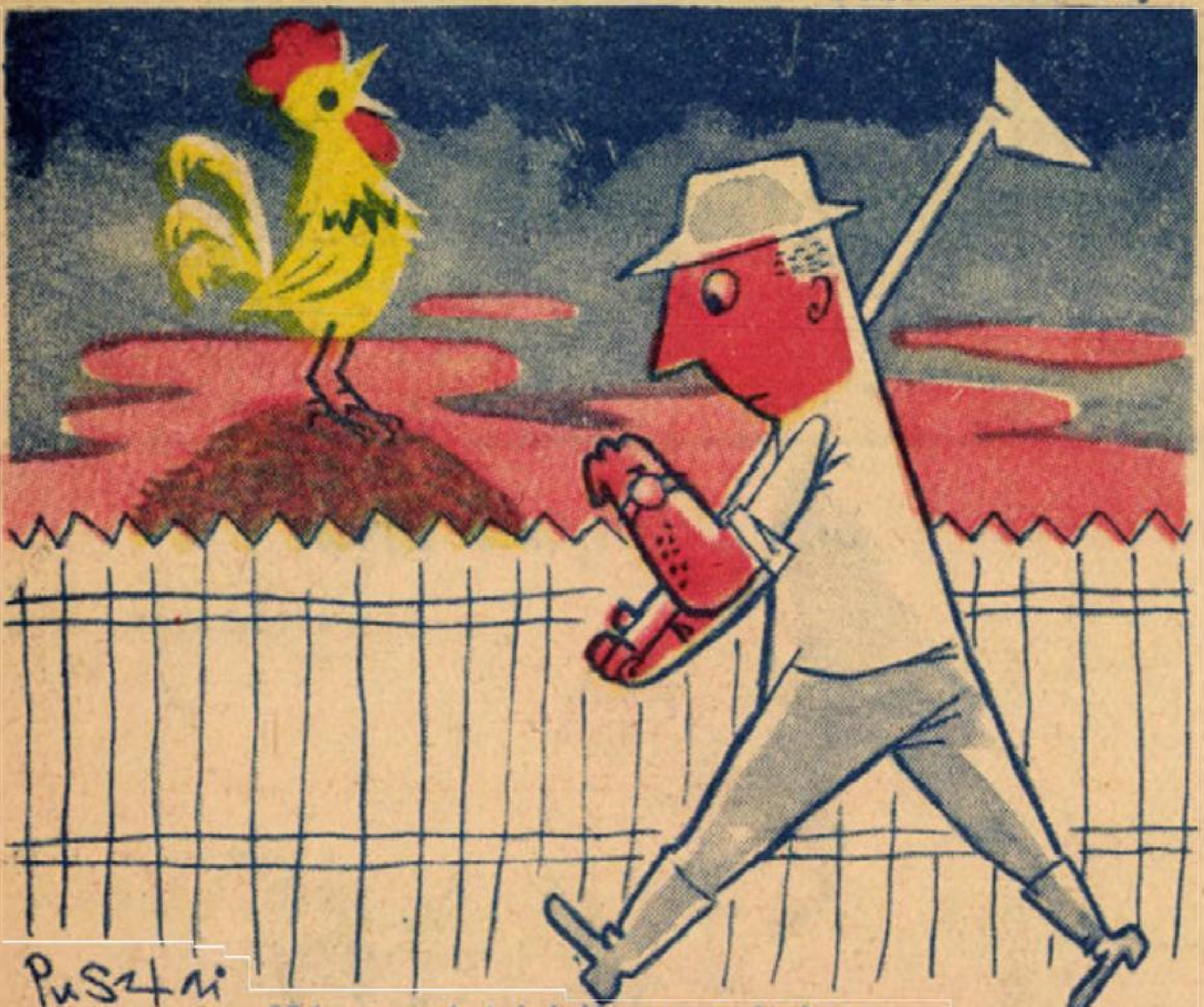

— Már megint késik ez a kakas . . .

Konkurrencia

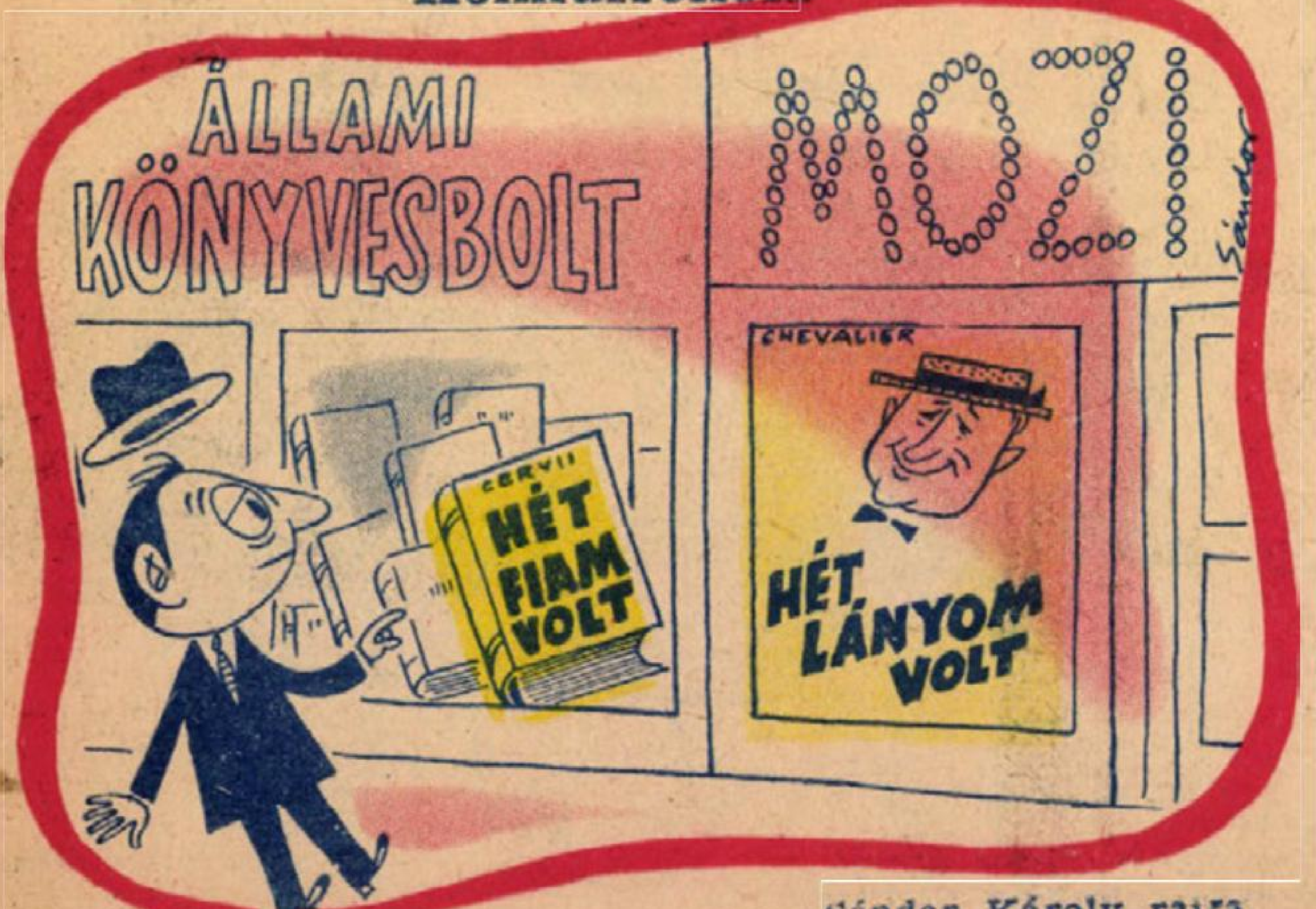

Sándor Károly rajza

Rímes nyári tragédia

Nem vagyok én balga, aki visszaretten.
Múlt vasárnap – hallga – a fejembe vettem:
Hallgatok a hivogató belső hangra
S lesz ami lesz, usgyi, kimegyek a strandra!
Miután az eget segítségül hívtam,
A pénztárnál hősiesen csatát vívtam.
Rúgtak, vágtak, döftek, nyomtak és haraptak,
Másfél órát dúlt a heves, súlyos attak,
És miközben tíz gombot és egy fület letéptem,
Váltottam egy szekrényjegyet és a strandra léptem.

Először is a vetkőzőhelyre mentem.
– Szekrény nincsen! – a kabinos így szólt menten.
Ámde rábukkantam egy kedves pasasra,
Aki bevett társbérlőnek egy fogasra.
Úgy szorultunk, mint dobozban a heringek.
Széthasadtak a nadrágok, meg az ingek.
Öltönyömet gyűrtam apró galacsinba,
Az úszómezt felöltöttem szörnyű kínba;
Mennék, de a trikóm nem hagy! . . . Az egyik szárába
Bekerült a tumultusban még két ember lába!

Node sebaj, így biztattam magam egyre,
Lepihenek napozni a selymes gyepre.
Ám hiába néztem körül jobbra-balra,
Minden egyes fűszál le volt már foglalva.
Mennyi ember! . . . Hogy jutok a medencéhez?
Lépek egyet . . . Hát a talpam puhát érez.
Egy nő olyat visít, hogy a fülem szétáll:
– Ez az öreg tróger a keblemen sétál!
Csípőkre és hasra lépek . . . Egy pacák dorombol:
– Hallja maga, vegye ki a bütykét az orromból!

Tűzött a nap, hogy leégett már a hátam,
Két óra lett, de én vizet még nem láttam.
És mivelhogy nem szeretek éhenhalni:
Bementem a vendéglőbe egyet falni.
– Rögtön jövök! – szólt a pincér szemrehányva
És azzal már el is rohant más irányba.
Rimánkodtam, de nem szánt meg pincér egy se,
Fröccsből, sörből nem jutott nekem egy csepp se!
Hatkor feladtam a harcot, öltözködni mentem,
Hát akkor jött a nagy zűr . . . A jelszót elfeledtem . . .

Várnom kellett, míg mindenki elment szépen.
Mire ruhám megkaptam én, tíz lett éppen.
És bár mindenütt a rövidebbet húztam,
Hej, a strandot mégis szárazon megúsztam!
Hazafelé nagy öntöző-kocsit láttam.
Vizet locsolt . . . Erre odaugrom bátran!
Sofőr ordít: – Mért nem vigyáz maga marha?!
És azzal a kormányt gyorsan elcsavarta.
Hazaértem . . . Gyorsan kádba! . . . Vágyom a zuhanyra . . .
Megeresztem . . . De nem jön víz . . . Csőrepedés van ma!

Király Dezső

Nincs többé anyanyelvünk

Legyünk szomorúak: nincs többé anyanyelvünk. Legalább is ez idő szerint egyes diplomaták szótárából hiányzik. I. D. Harvey angol külügyi államtitkár ugyanis kijelentette, hogy csak „csatlós nyelvek" vannak. Szerinte már nemcsak a Magyar Népköztársaság szünt meg létezni, hanem anyanyelvünk is.

Tehát felebarátaim, mi csak azt hisszük, hogy magyarul beszélünk, valójában azonban a külügyi államtitkár úr által mélyen megvetett csatlós nyelven közöljük mondanivalóinkat.

Mivel igen nagyra becsüljük az államtitkár úr anyanyelvét, kellő tisztelettel a saját, egyszerű nyelvünkön kérdezzük meg: hogyan találhat ki I. D. Harvey államtitkár úr ekkora ostobaságot?

Hanglemezek egymásközt

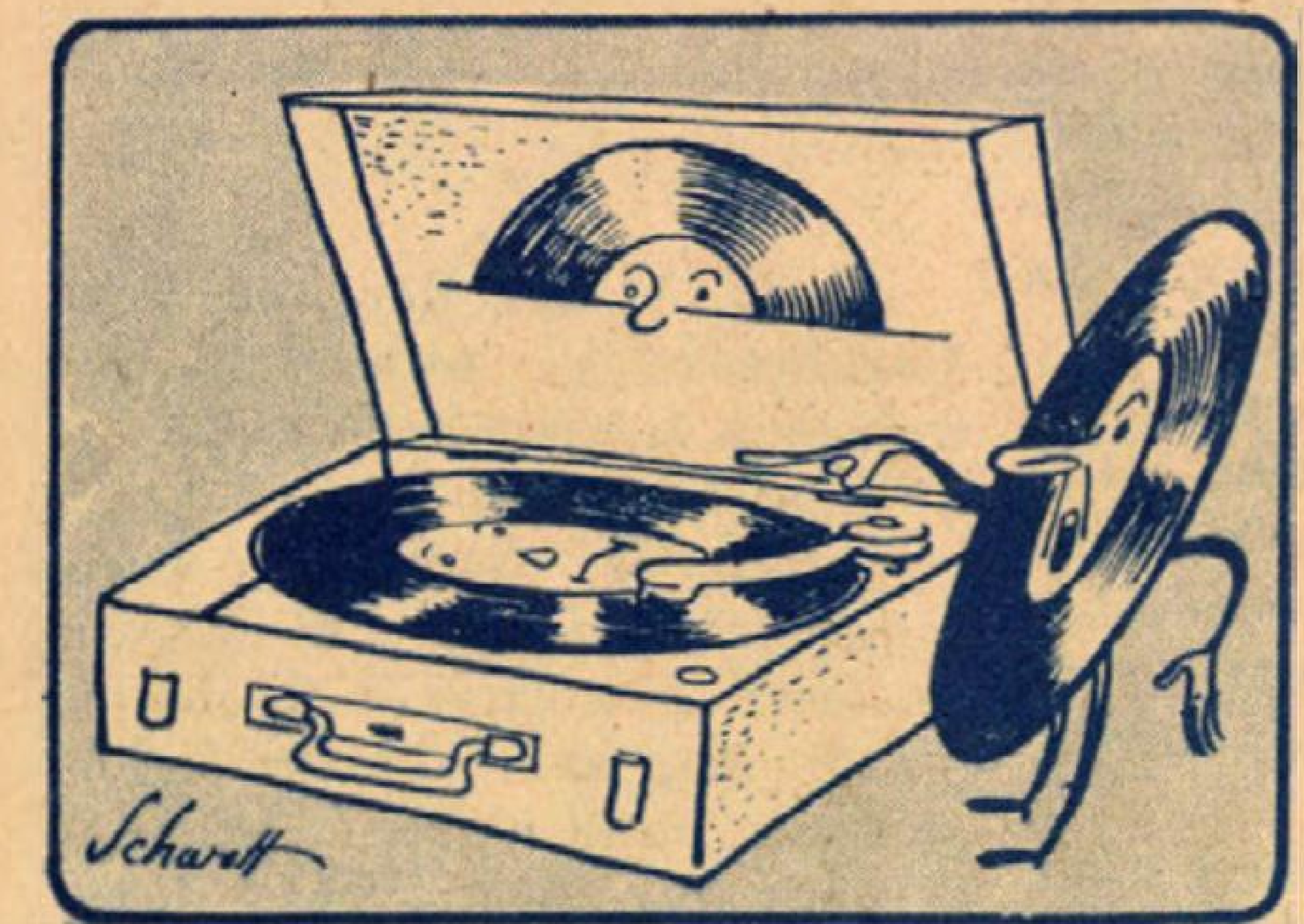

— Úgy kell magának, miért hagyja magát lejáratni!

Fizonómia

Az angol alsóházban összeszólalkozott egy kormánypárti képviselő és egy szocialista, Őfelsége ellenzékének képviselője. A munkáspárti a vita hevében odakiáltotta a torynak:

— Maga Janus-arcú ember!

Mire a konzervatív párti így riposztozott:

— Ahogy megnézem, önről nem mondhatom el ugyanezt! Ha ugyanis két arca volna, minden bizonnyal a másikat viselné.

Spekuláns az áruházban

Sándor Károly rajza

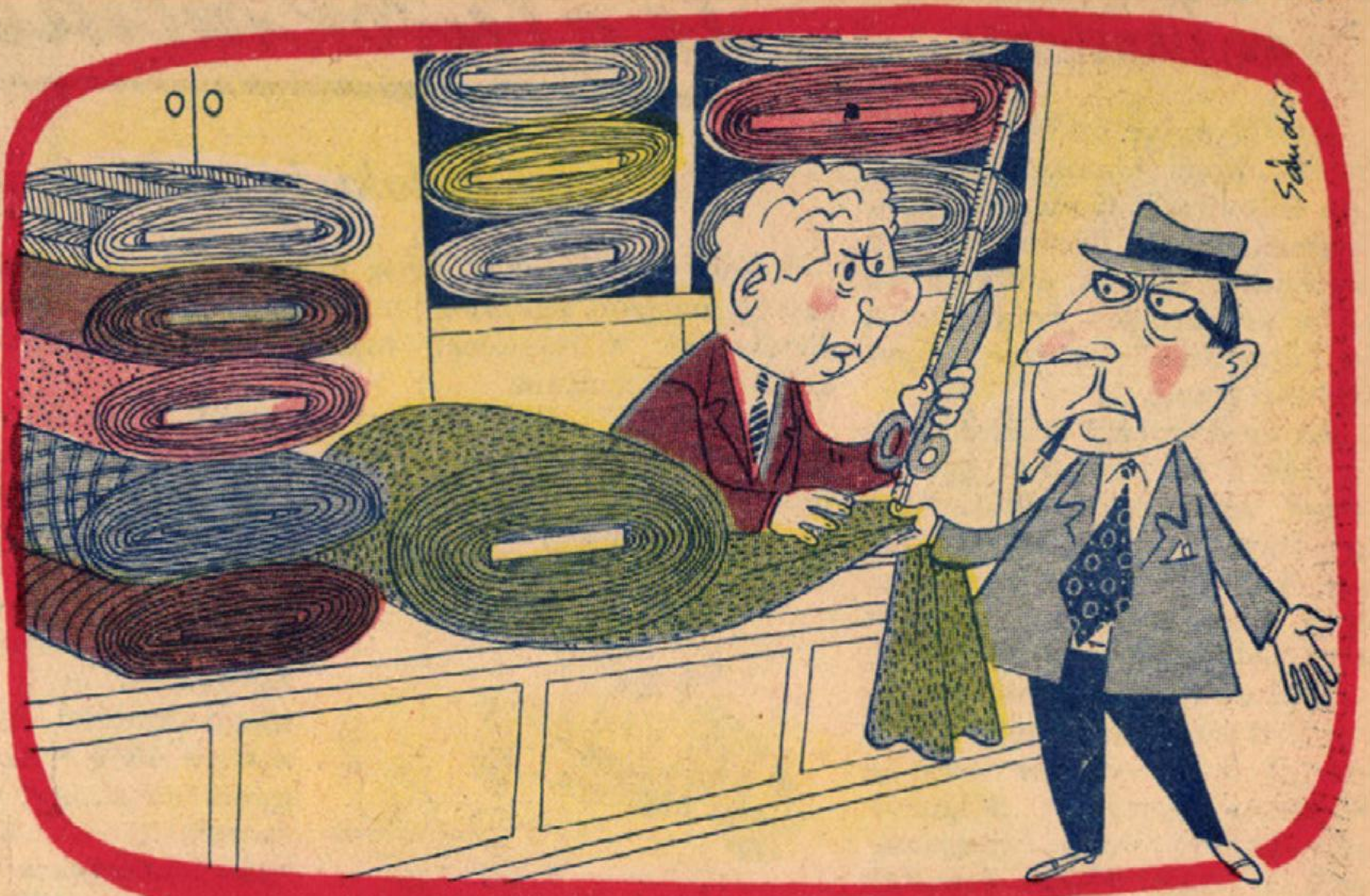

— Ötven métert óhajt ebből az anyagból? Nem lesz ez egy kicsit sok?
— Nem. Szeretem, ha a ruhám egy kicsit lezser . . .

Egyedül

Réber László rajza

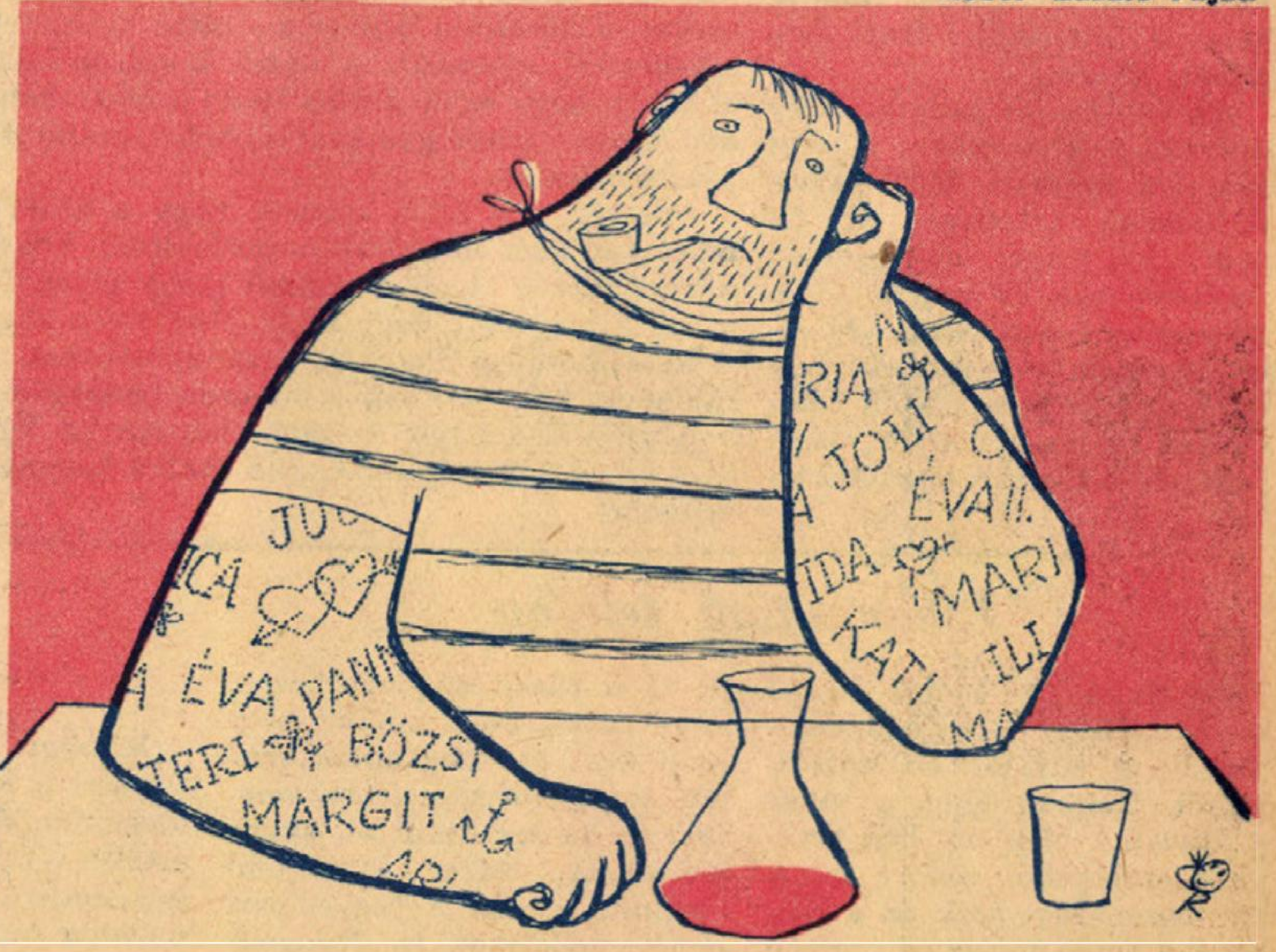

Szükségmegoldás

Szegő Gizi rajza

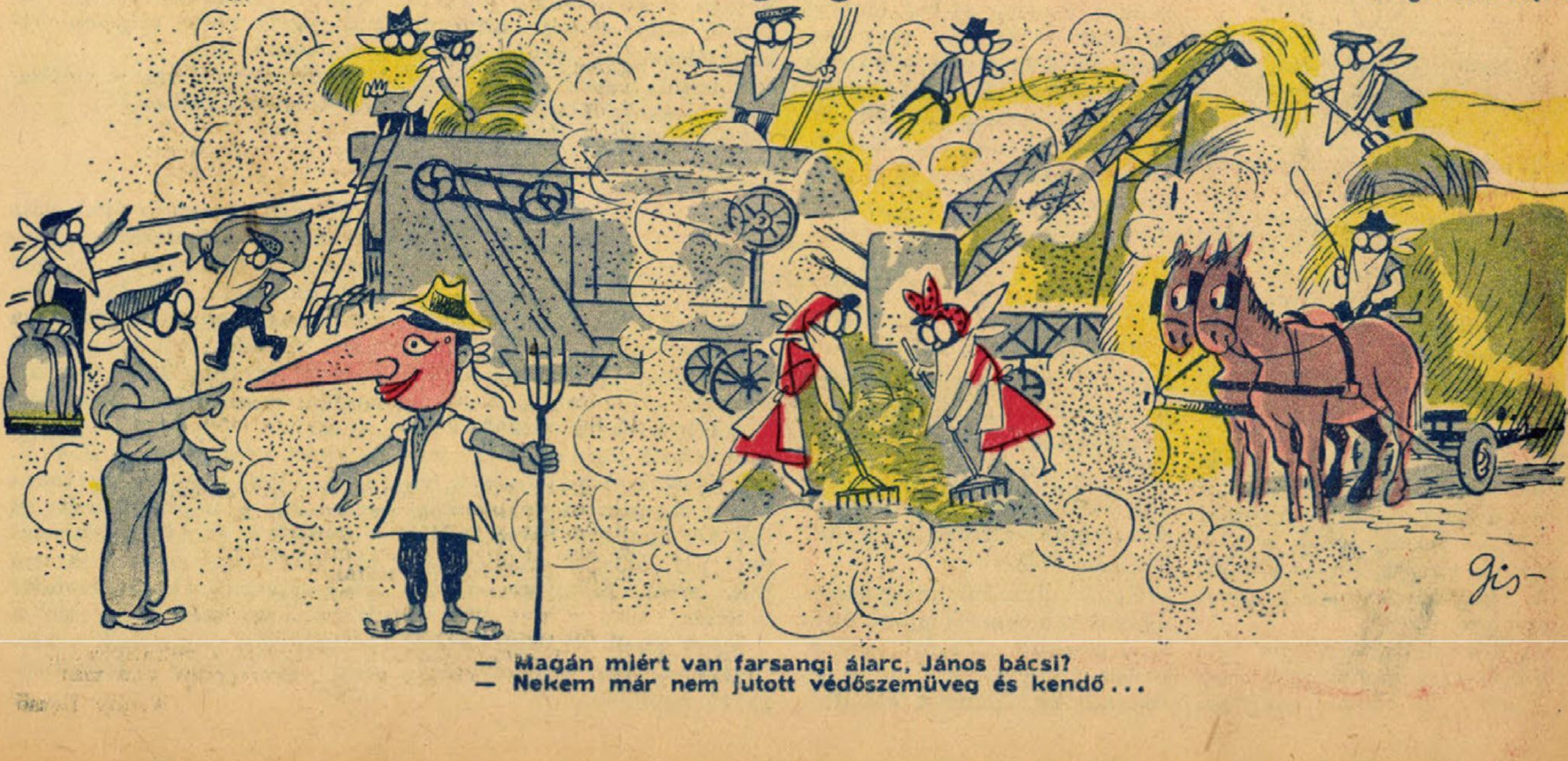

— Magán miért van farsangi álarc, János bácsi?
— Nekem már nem jutott védőszemüveg és kendő . . .

Le a bürokráciával!

Még egyszer az Ilkovicsról

Másfél évvel ezelőtt elhatározták, hogy lebontják a Marx téri Ilkovicsot, Budapest egyik szégyenfoltját. Körülbelül egy esztendeig tartott, amíg ennek a határozatnak „beütemezési és kapacitási” vonalon eleget tudtak tenni.

Az eredeti terv szerint a lebontás után nyomban „planírozni” akarták a telket. Nem így történt, mert hetekig hevertek a tégladarabok a téren, amíg végre elvitték és sikerült a házhelyet, laposra simíttatni.

Megint csak az eredeti tervet kell megemlítenünk, amely szerint a planírozás után a Fővárosi Kertészet dolgozóinak kellett volna megjelenniök a téren. Nem jelentek meg, még a mai napig sem. Pedig egyszer sikerült nekik az Október 6 utca és József Attila utca sarkán huszonnégy óra alatt gyönyörű sétateret varázsolni a köves talajra. Meg is dicsértük őket érte annak idején.

Azt már nem tudjuk, hogy szerepel-e a tervben a volt Ilkovics melletti MÁV-palota tűzfalának átfestése, de ha nem, jó lenne, ha gyorsan tervbevennék és meg is valósítanák ezt a munkát. Jelenleg ugyanis a Marx tér legcsúnyább pontja a volt lakószobák nyomait magán viselő tarka-barka, ütött-kopott tűzfal.

Itt még Pataki is zavarba jönne

Pataki fejszámolóművész, aki varietékben mutatja be művészetét, nagyon zavarba jönne, ha a Mezőgazdasági Termékeket Értékesítő Szövetkezet makói kirendeltségének könyvelését kellene revideálnia.

A SZÖVOSZ ellenőrei ugyanis már olyan fejfájást kaptak a kirendeltség csodálatos elszámolásától, hogy jelentősen hozzájárultak a Karil eladási grafikonjának emelkedéséhez.

Úgy kezdődött, hogy 1956 nyarán leltározást tartottak a Mezőgazdasági Termékeket Értékesítő Szövetkezet makói kirendeltségénél. Kiderült, hogy a tárolt vöröshagyma-készletet nem is mérték fel, csak kupec módjára megbecsülték. A becslés eredménye 4559 mázsa volt. (Hogyan tudtak így, szinte grammra saccolni?!) Ez után a becslés után felmérték a készletet — és csak 1696 mázsát találtak. A mutatkozó 2863 mázsa hiány úgy látszik nem hozta zavarba a kirendeltség vezetőjét. A majdnem 3000 mázsát szépen levonásba hozta és a raktárnaplóban mint természetes hiányt, mint „kálót” tüntette fel.

Ez év áprilisában ismét leírtak 115 mázsa kálót és csökkentették a készletet 101, majd 630 mázsával azon a címen, hogy ezeket a tételeket korábban mint többletet bevételezték. Így igyekeztek egyensúlyba hozni a raktárnaplót és így jutottak el odáig, hogy ez év április 19-én a raktárkönyv tanúsága szerint 606 mázsa vöröshagymával többet (!) szállítottak ki, mint amennyi beérkezett.

Jelenleg úgy áll a helyzet, hogy a SZÖVOSZ ellenőrei pillanatnyilag nem is tudják megállapitani, hogy van-e hiány, mert a telepvezető olyan hanyagul (vagy olyan furfangosan) vezette a raktárkönyvet, hogy nem lehet rajta eligazodni.

Reméljhetőleg Pataki fejszámolóművész segítsége nélkül is rájönnek, hogy mi van a bűnösen hanyag raktárkezelés mögött.

A vizsgálat folyik és talán hamarosan fény derül arra, hogy ki a felelős 28 vagonnál több makói hagyma varázslatos eltüntetéséért.

Két füstről egy füst alatt

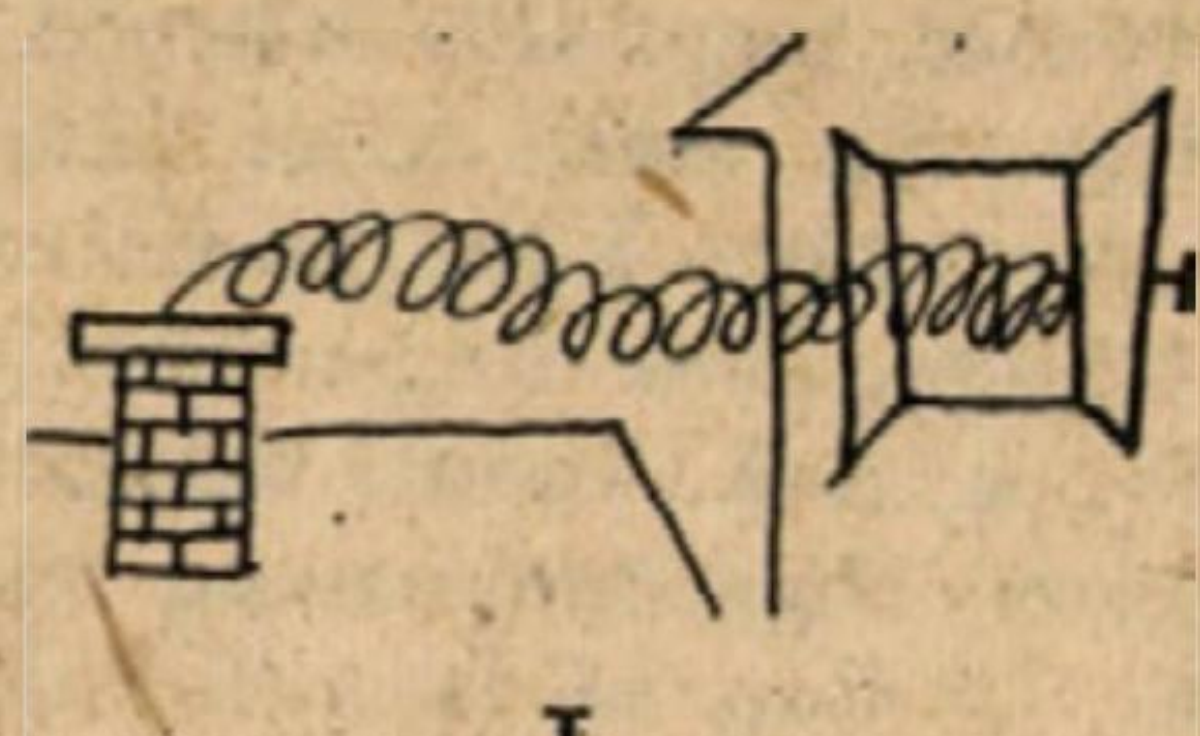

I.

A III. kerület, Zápor-, Szomolnok-, Beszterce- és Timár utcák környékén lakók nap mint nap attól rettegnek, hogy a szél arra felé fújja a Timár- és Beszterce utcák sarkán levő pékség füstjét és koromját.

Húzzák fel a kéményeket legalább a környező házak tetőmagasságáig, mert máskülönben szinte felfüstöl bennünket ez az alacsony kémény.

32 aláírás

II.

Az É. M. kezelésében levő Parkettázó V., amelynek kéménye a Kárpát utca és Gogol utca sarkán éjjel-nappal ontja a fűrészpor tüzelésből származó sűrű füstöt, évek óta keseríti a környékbeli lakók életét. Még az V. kerületi elöljáróság, majd a XIII. kerületi Tanács utasította őket füstelvonó készülék bevezetésére és magasabb kémény építésére, de maradt minden a régiben.

Meddig kell még a füstöt nyelni a környéken?

68 aláírás

Vihar utáni telefon

— Halló! A Ludas Matyi szerkesztősége? Itt Viski Tibor beszél, a VII/17. Házkezelőségről. Tegnap éjjel a vihar a Murányi utca 36. ház tetejéről cserepeket sodort le. A kár nem nagy, csak az a baj, hogy a többi meglazult cserép közül néhány bármikor leeshet a járókelők fejére. Egyszóval életveszélyről van szó, ezért felhívtuk a VII. kerületi Tanács Vegyesipari Javító Vállalatát. Kértük, hogy az életveszélyre való tekintettel azonnal végezzék el a javítást. Azt válaszolták, hogy rendeljük meg a munkát, majd ők beütemezik és azután elvégzik. Ugyanezt a választ kaptuk a VI. kerületi Tanács Vegyesipari Javító Vállalatától is... Nem ártana, — mondták ezen kívül — ha felhívnák a tűzoltóság, a rendőrség és a mentők figyelmét a Murányi utcai veszélyre.

A kérésnek íme eleget tettünk és arra gondoltunk, hogy mi lenne, ha valahol tűz ütne ki és a tűzoltóság azt kérné, hogy adjuk be a munka-megrendelést, ha megkapták, akkor majd elvégzik a beütemezést és ha sor kerül rá, akkor kiszállnak. Mert körülbelül ugyanezt teszik a vegyesipari javító vállalatok is. Nyugodtan és túlságosan tervszerűen akarnak dolgozni. Az, hogy közben esetleg öt-hat embert agyonüt a cserép, vagy az, hogy az 500 forintos kár az újabb felhőszakadások következtében esetleg 50 000 forintra emelkedik, úgy látszik, másodrendű kérdés: fő a „beütemezés”!...

3 IDŐSZERŰ KÉRDÉS

Kétségtelen, hogy a ligeti Gundel a főváros legszebb és idegenforgalmi szempontból is értékes étterme. Éppen ezért érthetetlen, hogy a bejárat melletti büfé előtt nincs szemétgyűjtő kosár. Az „állóvendégek” kis papírtálcákon kapják a virstlit, de mivel a tálcát nem tudják megenni, kénytelenek a Gundel kerítésére tenni. Estére már száznál több piszkos, mustáros papírtálca szegélyezi a kerítést.

Miért nem tesznek szemétgyűjtő kosarat a büfé mellé?

A balatonlellei szabadtéri moziban kitűnő, új filmeket vetítenek, de aki Pesten is látta ugyanezt a filmet, az csodálkozva tapasztalja, hogy a képet megkurtítják. A „Pillanat embere” című film néhány jelenetét például egyszerűen kihagyták és így annak egyik része teljesen érthetetlenné vált.

Miért sietnek úgy a vetítéssel a lellei moziban?

*

Minden vasárnap éjfél előtt futnak be a balatoni különjáratok a Kelenföldi- és Déli pályaudvarra. Ilyenkor ezernyi utas szeretne villamosra ülni. A kelenföldi megállónál viszont egyetlen 49-es szomorkodik, de néha már egy kocsi sincs.

Miért nem tanul a F. V. V. a MÁV-tól, amely meg tudta szervezni a népszerű hétvégi vonatjait és az Autóbuszüzemtől, amely nagy sikerrel járatja későesti színházi különjáratait? Miért nem szervezik meg a pályaudvari villamosok vasárnap esti „vonat csatlakozásait”?

Jegygyűrű-ügy

Nem könnyű a helyzete annak, aki manapság Budapesten jegygyűrűt akar vásárolni. A megfelelő készpénzen kívül tanácsi igazolás is kell hozzá, amelynek alapján az Óra- és Ékszerbolt kiadhatja a két karikagyűrűt.

Egyik olvasónk menyasszonyával és a tanácsi igazolvánnyal besétált az egyik ékszerboltba jegygyűrűért, de a kiszolgáló sajnálkozva mondta:

— Sajnáljuk, de jegygyűrűnk nincs. Kimerült a keretünk.

A tökéletes bürokratikus válasz után a jegyespár egy másik ékszerboltot keresett fel. Ott is ugyanezt a választ kapták karikagyűrű helyett. Még egy pár üzletet meglátogattak, aztán feladták a küzdelmet.

Miért adnak ki több tanácsi engedélyt, mint amennyi jegygyűrű kapható?

Pesti tudósítónktól

AUTÓT ÁLL körül a pesti utca népe, apraja-nagyja, főleg apraja, de nagyja is szép számmal. A szóban forgó autó meg is érdemli a csodálatot. Valami bámulatraméltó! Persze külföldi, Skoda-márkájú, hatalmas, szívdobogtató. A vezető fülkéje óriási üvegterem, küldöttségek fogadására is alkalmas.

Ne feszítsük tovább az olvasók kíváncsiságát: a meseautó nem személygépkocsi, hanem szemétgépkocsi. Csehszlovákiából behozott korszerű jármű, az atomkorszak szemeteskocsija. Nincs többé szánalmas csengetés, lovacska poroszkálása, a klasszikus kapitalizmus korából ittmaradt szemétládák emelgetése és ürítgetése miazmás porfelhők közepette. Mindez a múlté. Ma már csillogó, precíziós bádogkannákban van tárolva a szemét. A kezelőlegénység fölényes mozdulattal fölemeli ezt a minden ízében modern, nukleáris szemétládát az autó déli részén levő technikai csodára, gombnyomásra emelők mozdulnak meg, s a szemétláda önműködően emelődik fel, majd ürítődik ki a csodakocsi gyomrába. Végre itt van a higiénikus, emberkéznemérintette steril szemét!

Azóta nincs bátorságom szemetelni. Nem merek eldobni egy elhasznált villamosjegyet sem. Szégyenlem az ilyen szánalmas, elavult kézműipari módszereket.

*

ANNAK ELLENÉRE, hogy a vásárlók széles rétegéhez tartozom, szívem minden melege a sokat szidott elárusítóké. Azoké, akik megállás nélkül kiszolgálnak minket, s annyit nyelnek egész nap, hogy orvosilag sem tudom elképzelni: hogy' bírják nyelőcsővel? Örökké az ingerültség, a sértődöttség, a gyanú légkörében élnek. A vevők tetemes része meg van győződve arról, hogy az elárusító lelketlen, goromba, szadista ember, s élete egyetlen célja, hogy a védtelen vevő egészségére, nyugalmára, életszínvonalára törjön.

Mint a Közértek, tej- és vásárcsarnokok, piacok és kiskereskedelmi vállalatok állandó látogatója sokéves tapasztalatok alapján szeretnék elindítani egy új mozgalmat: a kulturált vásárlásért!

Véleményem szerint ugyanis a szocialista kereskedelemnek úgy kell a kulturált, udvarias vevő, mint egy falat kenyér. Tanfolyamokat kellene indítani a vevők számára, hogy mindenki elsajátítsa a kulturált vásárlás alapelemeit: hogyan kell udvariasan kérni, hogyan lehet elkerülni a kiabálást, hogyan oldható meg az előretolakodás elkerülésének kérdése, hogyan lehet szolgálni vevőtársainkkal szemben a békés együttvásárlás eszméjét, s hogyan lehet felismerni azt a biológiai igazságot, hogy az elárusító is ember.

A vizsga sikeres letétele után a felszabadult növendék már önállóan is vásárolhasson. Ajánlom ezenkívül, hogy minden vevőnél legyen panaszkönyv, amelybe az elárusító beírhatja esetleges kifogásait. Komoly kifogás esetén a vevőt vissza kell minősíteni vevőjelöltté.

*

SZÍNHELY: italbolt. Kocsisok iddogálnak. Azt kérdezi az egyik a másiktól:

— Maga hány litert fogyaszt százkilométerenként?

f. l.

Üdülői pletyka

Szűr-Szabó József rajza

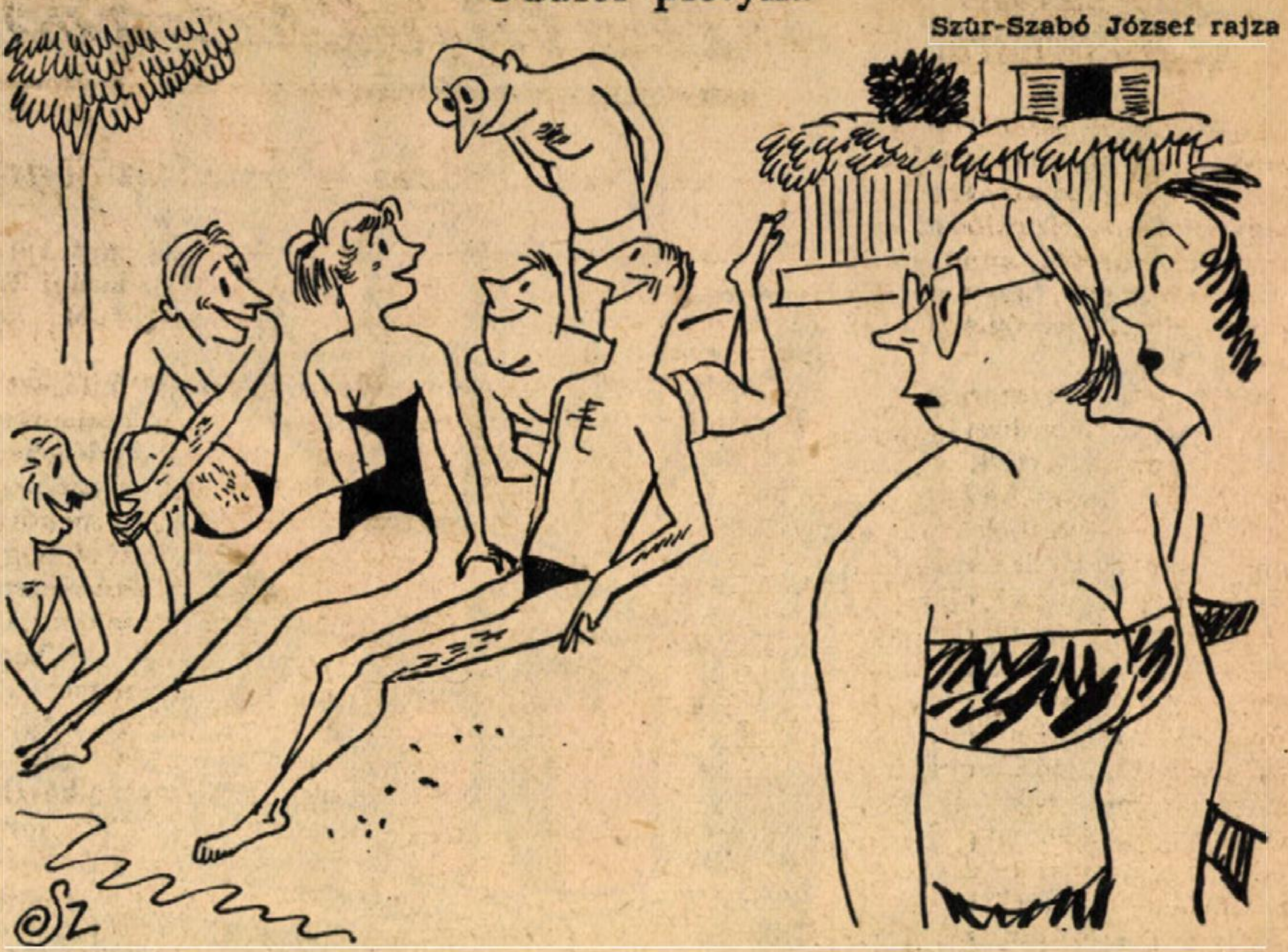

— Ismerem Vicát az üzemből, mindig voltak kapcsolatai a tömegekkel...

Dal a női kendőről...

Óh, világszép hajadon,
Mi van a te hajadon?
Festett kendőd jóvoltából:
A fejeden matróz táncol...
Másik fejen velencei
Gondola ring... Úgy kell neki!
Van a fejen: aratóbál...
Atléta, ki diszkoszt lóbál...
Japán gésa legyezővel...
Nap, mely lemegy... Hold,
mely jő fel...
Fejen van a Tarzan fia...
Óh, micsoda fantázia!
Erdőrészlet... Gólyafészek...
Tarlóhántás... Kis csibészek...
Kis Piroska és a farkas...
De gyönyörű, de izgalmas!
Teve... pálma... zöld óázis...
Helikopter... flottabázis...
Öreg halász és a tenger...
(Tervezője díjat nem nyer?)
Falusi kert, mályva, bodza...
Három testőr párbajozva...
Színes térkép, vonatjárat...
Homokstrandon homokvárak...
Jelenet a Romeóból...
(A szerelem ízlést pótol).
...Nem fejezném ezt be én ma;
Rímem fogy ki, nem a téma
Óh, világszép hajadon,
Giccs van a te hajadon!

K. Tóth Lenke

Az utolsó fúrás

Várnai György rajza

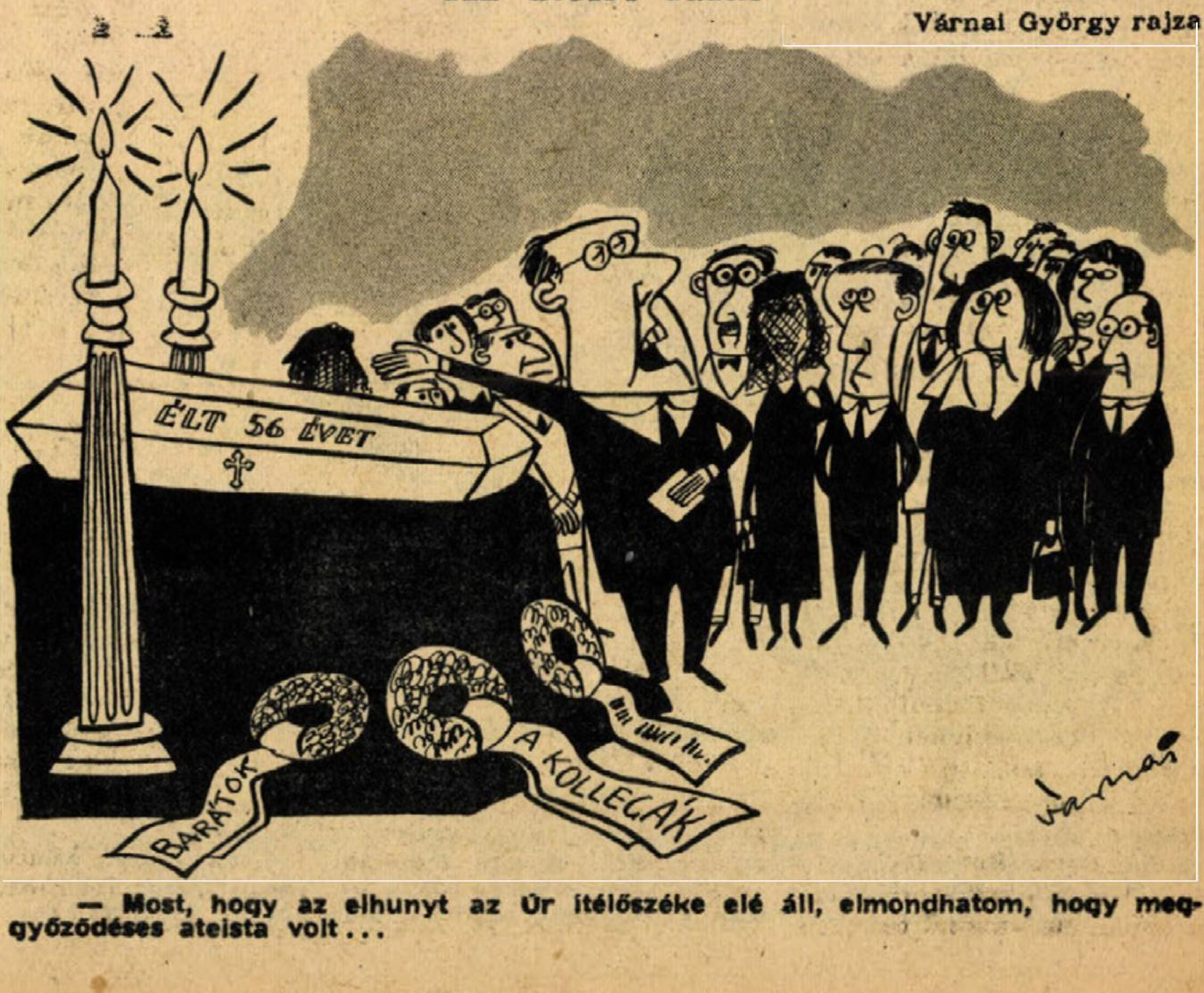

— Most, hogy az elhunyt az Úr ítélőszéke elé áll, elmondhatom, hogy meggyőződéses ateista volt...

Befőzés

Gerő Sándor rajza

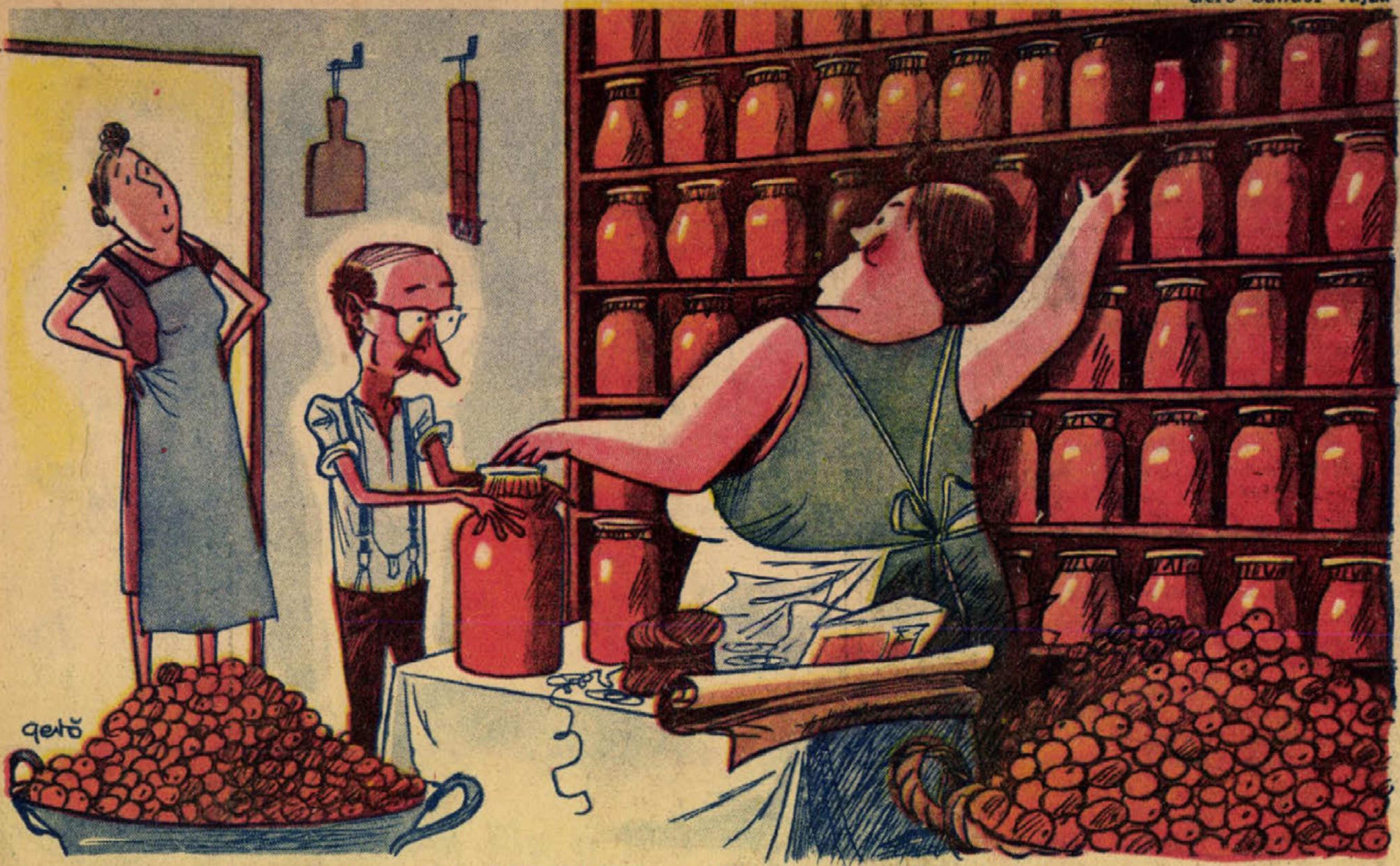

— Tudja, kedves szomszédasszony, a férjem imádja a meggylekvárt...

1957

Vasvári Anna rajza

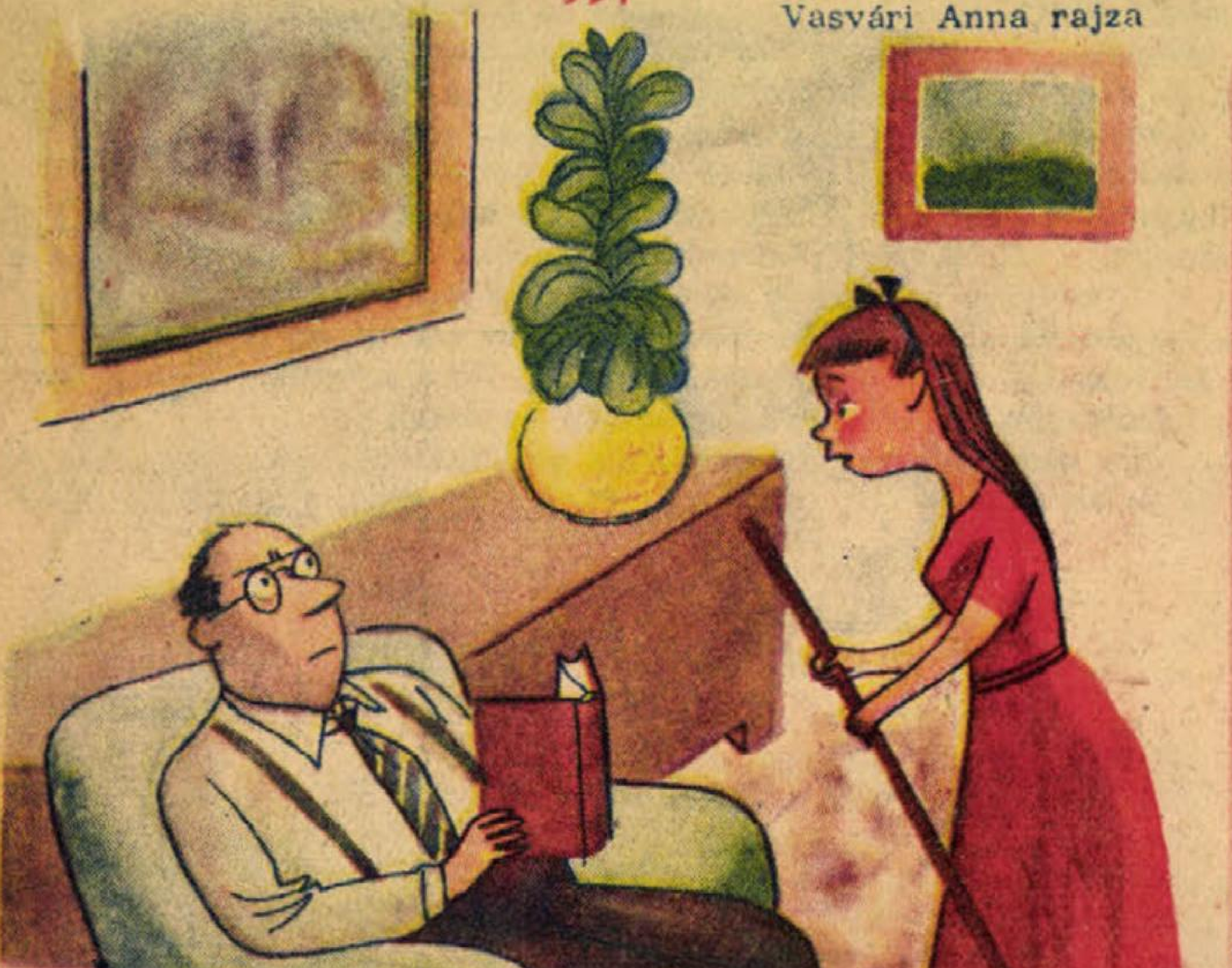

— Igazgató elvtárs, a nagyságos asszony kérdezteti, hogy...

Ádám

Réber László rajza

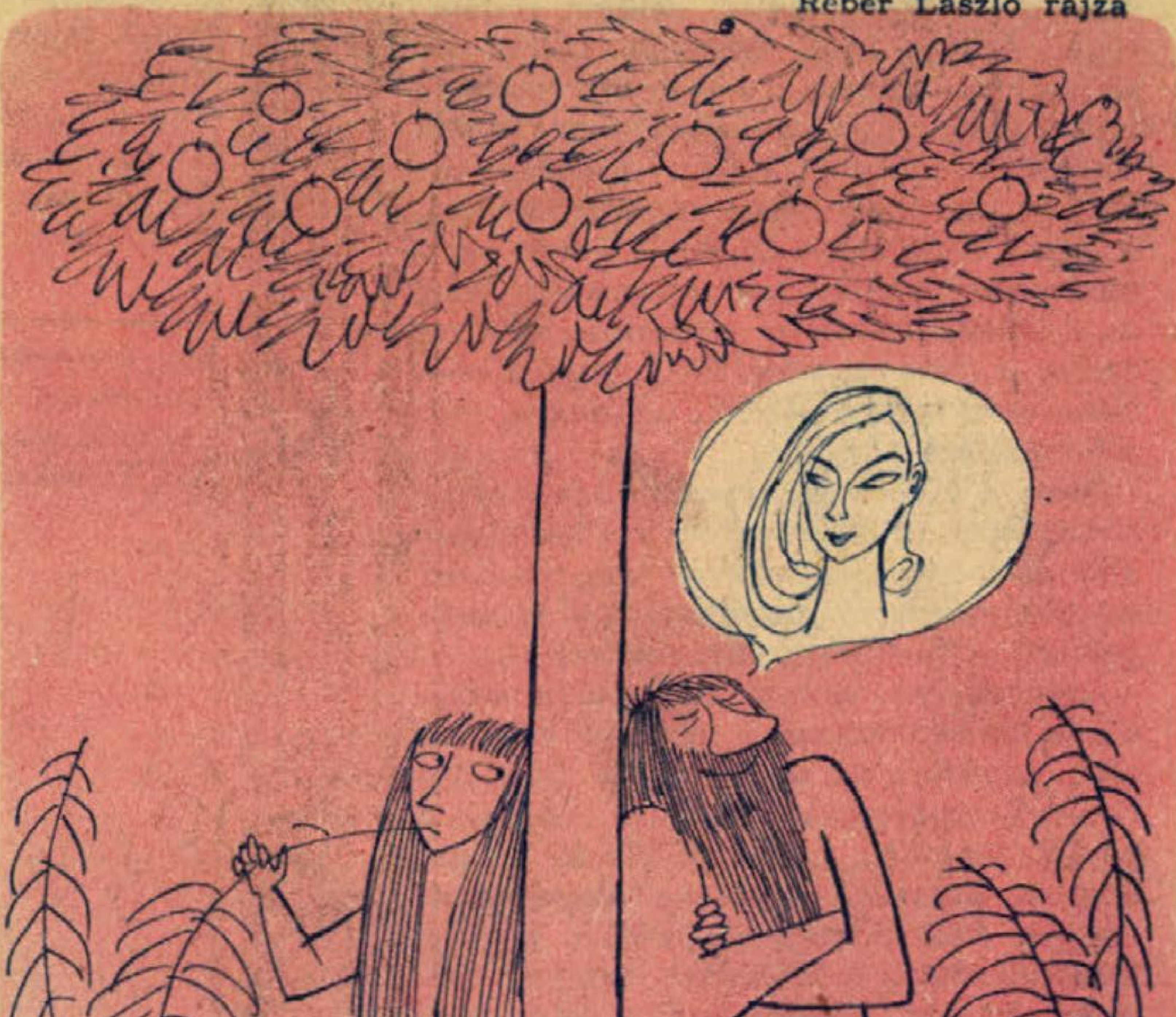

LUDAS MATYI humoros, szatirikus hetilap. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. A kiadásért felel a Hírlapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850, előfizetési díj negyedévre 12.— Ft.
Kossuth Nyomda, Budapest, V., Honvéd utca 10. Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Példányszám: 300.000.